

NHỚ VỀ

Nhiếp Ảnh Gia THÁI ĐẮC NHÃ (1949 - 2023)

“Nhớ Về Nhiếp Ảnh Gia THÁI ĐẮC NHÃ”

Phan Anh Dũng (Rockville, Maryland) biên soạn

Thực hiện: 16 tháng 1, 2023

Xin vui lòng gửi thêm tài liệu và ý kiến xây dựng về: dathphan1@gmail.com

LỜI MỞ ĐẦU

Mới đầu năm 2023 tôi đã nhận 2 tin buồn từ miền Nam California: nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã và nhạc sĩ Ngọc Chánh đã được Chúa gọi về! Đây là 2 người tuy ít nói nhưng hiền hòa và có chân tài. Tôi chỉ hân hạnh gặp mặt năm 2009 khi đến California - nhân dịp Trung tâm Asia kỷ niệm 30 năm thành lập và vinh danh Nhạc sĩ Anh Bằng.

Một buổi sáng đẹp trời, composer Lê Văn Khoa là người đưa tôi đi quanh vùng Little Saigon quận Cam (Orange County) và rủ đến Reflection Studio của 2 vợ chồng Thái Đắc Nhã & Thanh Hằng. (Được biết chị Thanh Hằng là make-up artist - chuyên gia về trang điểm - và cũng là model - người mẫu). Anh Nhã đón tận cửa, vui vẻ với nụ cười tươi. Bước vào cổng bên tay phải là bức tranh “Suối Tóc #1/Long Hair #1” mà anh được Huy Chương Vàng tại cuộc thi “Trierenberg Super Circuit 2007” tổ chức tại Áo Quốc.

Tuy đã được anh Khoa gửi cho xem ảnh này qua email nhưng lần đầu ngắm tranh khổ rộng trong khung hình, tôi thấy cái đẹp xuất sắc của bức ảnh nghệ thuật này: thiếu nữ tuy khỏa thân nhưng góc chụp đặc biệt từ trên nhìn xuống chỉ thấy tóc dài đen xòa khắp chung quanh người làm nổi bật dáng thon dịu dàng với làn da mịn màng màu ngà nhạt của cô! Cách sắp xếp tóc cũng tuyệt vời cho tấm ảnh này - chắc hẳn phải có bàn tay khéo léo của chị Thanh Hằng rồi! Tôi chúc mừng anh Nhã và nhờ anh Khoa chụp vài ảnh kỷ niệm ngay tại đó. Rất cảm động khi anh Nhã chọn 1 tấm hình tôi chụp chung với anh để đăng vào tạp chí VietStyle số 71, tháng 9 năm 2016, khi anh được phỏng vấn (xem trang 36).

Anh Nhã cũng dẫn chúng tôi đi một vòng xem cơ sở Reflection: rộng lớn và trang bị thật chuyên nghiệp đúng như bằng hiệu “Commercial Photographic Services” – tạm dịch là “Những Dịch Vụ Nhiếp Ảnh Tạo Hình Thương Mãi”. Ấn tượng nhất là 1 phòng lớn có những phòng khác nhau đã treo sẵn để khách hàng tha hồ lựa chọn. Sau đó, chúng tôi đi bộ đến một quán cà phê và bàn về chương trình hòa nhạc mà anh Khoa ước mong thực hiện ở vùng Hoa Thịnh Đốn năm 2010 - khi đoàn Kyiv Symphony Orchestra & Chorus qua trình diễn nhiều nơi bên miền Đông Hoa Kỳ. Khi chúng tôi thực hiện chương trình này (tên: Ca Ngợi Tự Do / Ode to Freedom) ngày 11 tháng 9, 2010 thì anh Nhã cũng có qua dự và giúp chụp hình kỷ niệm.

Thời gian qua quá nhanh, mới đó mà hơn 13 năm trôi qua kể từ khi mới gặp anh Nhã. Tôi tiếc anh Nhã ra đi khi mới 73 tuổi! Rất có thể anh và chị Thanh Hằng còn muốn tiếp tục cống hiến cho đời những cái hay và đẹp nữa. Khi được hỏi “*Hướng đi của anh trong thời gian tới?*” trong một phỏng vấn năm 2016, anh trả lời nhẹ nhàng và giản dị cũng như con người thật của anh: “*Hướng đi trong thời gian tới là tiếp tục những gì mình đã đi cho tới ngày cuối cùng... không thắc mắc và không đòi hỏi!*”

Xin cầu nguyện linh hồn Gabriel Thái Đắc Nhã sớm về Thiên đàng vĩnh cửu.

Phan Anh Dũng (1/16/2023 – Rockville, Maryland USA)

Hình kỷ niệm 13 tháng 7, 2009 – Nam California

Thái Đặc Nhã, Lê Văn Khoa, Phan Anh Dũng – Hè 2009

Buổi hòa nhạc CA NGỢI TỰ DO / ODE TO FREEDOM – 11 tháng 9, 2010 – Alexandria, Virginia USA
(Ảnh: Thái Đặc Nhã)

<https://www.youtube.com/watch?v=WMNe5NaltyU>

Nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã đã từ giã cõi đời

Tuesday, 03/01/2023 - 07:37:35

<http://viendongdaily.com/nhiep-anh-gia-thai-dac-nha-da-tu-gia-coi-doi-DaouFzkt.html>

Thái Đắc Nhã 1949-2023 (Hình đăng báo Việt Tide)

QUẬN CAM - Một nghệ sĩ chụp ảnh nghệ thuật quen thuộc một thời ở phố Little Saigon, từng thắng giải quốc tế, đã ra đi vĩnh viễn. Theo tin từ các bằng hữu, nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã đã từ giã gia đình và các bạn thân thiết vào sáng sớm thứ Ba, ngày 3 tháng 1, 2023 tại bệnh viện ở Quận Cam. Theo tài liệu trước đây, ông chào đời tại Trà Vinh ngày 11 tháng 11, 1949, như vậy ông hưởng thọ 74 tuổi.

Nhạc sĩ Trần Chí Phúc viết trên trang Facebook cá nhân chiều thứ Ba, “Chỉ mới quen anh trong vòng hai năm nay khi gặp nhau tại quán cà phê, anh hứa khi nào tôi sẵn sàng thì anh sẽ chụp cho một tấm chân dung làm kỷ niệm. Nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã nổi tiếng ở Quận Cam với nhiều bức chân dung anh chụp cho ca nhạc sĩ. Ngoài ra anh có nhiều tác phẩm nhiếp ảnh nghệ thuật độc đáo.

“Tánh tình điềm đạm, nói chuyện chậm rãi, tướng mạo cao ráo đẹp đẽ, anh được bằng hữu thương mến. Giã biệt nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã- người bạn văn nghệ dễ thương.”

Thái Đắc Nhã đã chụp ảnh trong hơn năm thập niên, từ Việt Nam trước năm 1975 đến California sau này. Tại Quận Cam, ông hành nghề chụp chân dung mà ông yêu thích trong các studio ở Garden Grove mà địa điểm cuối cùng là ở đường Capital Avenue, gần góc đường Euclid St. và Hazard Ave. cũng thuộc phố Little Saigon. Ảnh nghệ thuật của ông không chỉ đạt độ cao về kỹ thuật, mà còn có chiều sâu, nét đẹp về con người và cuộc đời.

Vào năm 2007, bức ảnh “Suối Tóc” của ông đoạt giải Huy Chương Vàng trong cuộc thi ảnh quốc tế có tên là “Trierenbeg Super Circuit 2007” được tổ chức tại Áo Quốc. Tựa đề của tác phẩm là Hair #1 trong tiếng Anh và dự thi trong phân bộ ảnh Khỏa Thân.

Tuy là ảnh khỏa thân nhưng tác phẩm của Thái Đắc Nhã không cho thấy những phần thường được che kín của phụ nữ. Trong ảnh Long Hair No. 1, nhiếp ảnh gia để mái tóc dài thật của cô gái xòe ra hai bên thành những cánh hoa đen. Cô gái ở giữa như nhụy hoa nổi bật trên nền màu trắng tinh khiết, tạo không khí êm dịu, thoải mái giúp tôn vinh tất cả nét dịu dàng của cô gái và sự mịn màng của da thịt. Màu da trung thực, hài hòa, bắt mắt. Đây là ảnh chụp thật, không dùng kỹ thuật photoshop.

Trong một cuộc phỏng vấn với người viết Văn Diệp được đăng báo Việt Tide năm 2019, nhân dịp 50 năm chụp ảnh, Thái Đắc Nhã kể “hồi nhỏ ở dưới quê Trà Vinh, cha ông có cái máy ảnh do người anh biếu nhưng không dùng, nên ông lấy ra, say mê thử nghiệm. Những người lớn xung quanh thấy ông ham thích chụp ảnh, nên đưa phim cho ông chụp. Nhờ vậy, ông có dịp tìm hiểu về bộ môn nghệ thuật này mà không tốn tiền. Năm 16 tuổi, ông lên Sài Gòn và theo học lớp nhiếp ảnh ở Hội Việt Mỹ. Thầy của ông có nhiếp ảnh gia Phạm Văn Mùi (chủ tịch Hội Nhiếp Ảnh Việt Nam), Nguyễn Cao Đàm, Cao Lĩnh, Nguyễn Văn Thông, và Bùi Quý Lân.

“Cùng năm đó, trong một cuộc thi do Hội Việt Mỹ tổ chức, ông đoạt một huy chương cho tám ảnh đen trắng chụp một người ăn xin với cây cầu xi-măng làm hậu cảnh, tạo nên một bố cục đẹp. Đây là thành công đầu tiên của ông ở tuổi còn rất trẻ. (Đó là tám ảnh tựa đề “Cho Tôi Cuộc Sống.”)

“Đến năm 19 tuổi, ông gia nhập bộ binh Việt Nam Cộng Hoà. Ông vượt biên đến Hoa Kỳ năm 1977, đi làm nghề khuân vác một thời gian trước khi một người bạn giới thiệu cho công việc rửa hình trong phòng lab chuyên nghiệp ở Irvine. Trong suốt thời gian đầu định cư tại Nam California, những người bạn đam mê nghệ thuật nhiếp ảnh đã tìm gặp lại ông cũng như ông đã tìm đến họ để thành nhóm và tổ chức những cuộc triển

lãm và các lớp giảng dạy về nhiếp ảnh đầu tiên tại Hoa Kỳ. Ông kể lại, lúc đó nhu cầu cuộc sống không có nhiều; bao nhiêu tiền kiếm được, ông dành hết cho thú chơi ảnh.

“Người mẫu Thanh Hằng, phu nhân của ông, là một trong những học viên đầu tiên của lớp nhiếp ảnh. Vì nhân dáng đẹp, gương mặt ăn ảnh, cô thường được mời làm người mẫu để chụp ảnh. Từ đó, cô cũng học thêm nghề trang điểm để làm đẹp cho chính mình và những người xung quanh.

“Năm 1985, nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã thành lập phòng chụp hình riêng, lấy tên là Reflection Studio tại khu vực Little Saigon. Khi đó ông còn làm việc tại phòng lab rửa hình, nên chỉ điều hành studio sau giờ làm việc. Dần dần, khi có khách đến nhiều hơn, ông nghỉ hẳn công việc để chụp hình toàn thời gian trong studio của mình. Sau khi Thanh Hằng và Thái Đắc Nhã kết hôn, hai người tiếp tục xây dựng Reflection Studio thành một cơ sở đầy đủ tiện nghi vật chất cho nghệ thuật nhiếp ảnh, từ phòng lab tối tân nhất đến studio trang trí sang trọng cho các người mẫu, ca sĩ, diễn viên, cô dâu chú rể chụp hình.”

Ký giả Văn Diệp cho biết “nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã ít khi chịu nói về mình. Hỏi gì, ông chỉ cười cười và cho xem những bức ảnh mới chụp. Ông cho thấy thành quả không phải bằng lời nói mà qua hành động cụ thể. Phải gạn hỏi lắm, ông mới chia sẻ những kinh nghiệm chụp ảnh và cảm quan mỹ thuật của ông.

Đối với nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã, khi đã cầm máy ảnh là đã có sẵn những ý tưởng trong đầu, nên ông không bao giờ thấy bối rối. Nhưng nhiếp ảnh đòi hỏi sự kiên nhẫn vì rất nhiều lúc phải chờ đợi thật lâu mới có được tấm ảnh ưng ý. Một áng mây che đúng lúc để ánh sáng chiếu vừa đủ để tạo nên một bức ảnh về cảnh trí thiên nhiên như ý muốn đôi khi phải mất vài giờ. Một nét mặt mà mình muốn bắt được nơi chủ đề con người mình muốn chụp cũng phải chờ đợi cảm xúc chín muồi. Cho nên, cảm giác sung sướng nhất của ông là “chụp được cái hình mình bấm đúng lúc được”, nghĩa là chụp cảnh thì chờ được đến lúc ánh sáng không gian đã hoàn hảo, chụp người thì bắt được cảm xúc trên nét mặt mà mình muốn. Ông mô tả cảm giác khi đó: “Mình rất mừng. Mình không cần xem ảnh ra sao hết vì khi bấm được là mình hiểu hết rồi, là hạnh phúc của mình đã tràn trề rồi.” Đó là lúc người chụp ảnh tiếp cận được với cảm xúc, với vẻ đẹp qua cái bấm máy, tự nhiên, không có gì đợi chờ, không còn gì ngăn cách. Chứ không phải chờ đến lúc rửa ảnh ra rồi mới biết là mình đã chụp được tấm ảnh vừa ý hay không.”

Tác phẩm Suối Tóc của Thái Đắc Nhã thắng Huy Chương Vàng tại cuộc thi “Trierenberg Super Circuit 2007” được tổ chức tại Áo Quốc.

Trong một dịp nói với một người viết khác, ký giả Thanh Mai của báo Việt Lifestyles Magazine, cũng nhân dịp kỷ niệm 50 năm sống với nghệ thuật của mình, Thái Đắc Nhã nói thêm về quá khứ và niềm đam mê chụp ảnh của ông.

Ông kể, “Nhìn lại chặng đường năm mươi năm tôi rất bàng hoàng, cảm thấy thời gian trôi qua như là một giấc mơ... biết bao nhiêu thay đổi... biết bao nhiêu điều mình đã học được qua bao nhiêu lần thử nghiệm đúng sai ... chụp hình bằng phim đen trắng... lấy cây lá buông che làm phòng tối để tráng phim và rửa hình lấy liền... Từ một phương tiện chật hẹp thiếu thốn của những ngày tháng xa xưa đến hiện tại với những máy móc dụng cụ tối tân của một “Custom Lab” và “Digital Lab,” tôi đã có cơ hội sử dụng những máy phim 35 mm, máy trung 6x4.5, 6x7, 4x5, 8x10 và hiện tại với Digital Medium Format và Digital 35 mm.”

Ông nói với Thanh Mai về “thế nào là một bức ảnh đẹp?” như thế này, “Nhận định một cách nôm na, một tấm ảnh đẹp là một tấm ảnh được nhiều người dù có kiến thức hay không về nhiếp ảnh cũng đều thấy đẹp. Một tấm hình đẹp thường có những yếu tố như sau: (1) Rõ ràng mịn màng (ngoại trừ dùng các kỹ thuật đặc biệt). (2) Lôi cuốn mắt

người xem, đề tài lạ ít người biết tới. (3) Bố cục: sắp xếp đường nét, màu sắc, đậm nhạt... làm sao cho chủ đề được nổi bật và mỹ thuật. (4) Nội dung phải có hồn mới gây được cảm xúc, đi vào tiềm thức của người xem.”

Về phương tiện digital camera thời này, ông nhận xét, “Chụp hình bằng phim hay bằng digital đều giống nhau chỉ khác là về vấn đề dụng cụ thôi. Thời gian đầu vì chưa quen, tôi thường gặp trở ngại trong cách sử dụng máy computer và software, nhiều khi phải nhờ đến con cháu hoặc bạn bè giúp đỡ.”

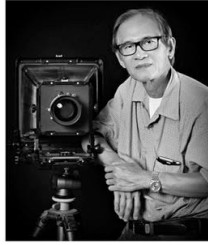
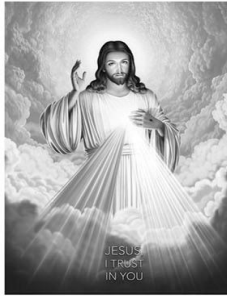
Sau khi cộng sản chiếm Miền Nam năm 1975, Thái Đắc Nhã cho biết, “Tôi vượt biên từ Rạch Giá vào cuối năm 1976. Đến năm 1977, tôi tới được trại tị nạn tại Thái Lan và vào tháng bảy cùng năm tôi được định cư ở California. Lúc đầu tôi ở với người em gái tại Los Angeles được vài tháng sau đó tình cờ tôi liên lạc được với ông bạn là Nguyễn Hoài Phương. Ông có người bạn rất mê nhiếp ảnh là nhiếp ảnh gia Ngô Thanh Tùng nguyên là tổng thư ký Quốc Hội Lập Hiến Việt Nam dưới thời Đệ Nhị Cộng Hoà. Sau một lần gặp gỡ, ông thấy mến tôi nên nói tôi về ở chung với gia đình ông để anh em có dịp trao đổi tâm tư về nhiếp ảnh và giúp tìm việc làm cho tôi. Sau đó chúng tôi liên lạc được với nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa và tái thành lập lại Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam ở Hoa Kỳ.”

Thái Đắc Nhã đã đồng sáng lập lại Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam với các nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa (cũng là một nhạc sĩ đại tài), Ngô Thanh Tùng, Trần Minh Vàng, Đặng Văn Lợi và Trần Chí Trung.

Nói thêm về phong cách chụp hình của riêng mình, ông cho biết, “Kỹ thuật tôi chọn phần nhiều là dùng sắc độ nhẹ (High key) ít khi là sắc độ nặng (Low key). Thông thường tôi dùng ánh sáng bình thường. Tôi là người bình dị thành ra không có cầu kỳ mọi chuyện... nhưng cái nhìn, bố cục, dụng cụ và góc độ thu hình thì lại ít có người sử dụng đến.”

Xin từ giả “người bình dị” Thái Đắc Nhã, cầu nguyện cho Ông sớm về miền vĩnh hằng của ánh sáng.

CÁO PHÓ

Trong niềm tin vào Chúa Kitô Phục Sinh,
Gia đình chúng tôi xin kính báo đến Quý Cha, Quý Tu Sĩ Nam Nữ,
Quý Thân Bằng Quýển Thuộc và bằng hữu xa gần:
Chồng, Cha, Ông của chúng tôi là

Ông GABRIEL THÁI ĐẮC NHÃ

Sinh ngày 11 tháng 11 năm 1949 tại Vinh Tuy, Rạch Giá, Việt Nam
Được Chúa gọi về lúc 2:49AM, ngày 3 tháng 1 năm 2025,
tại Orange, California

HƯỜNG THỌ 73 TUỔI

CHƯƠNG TRÌNH THĂM VIẾNG VÀ THÁNH LỄ

Thứ Bảy, ngày 14 tháng 1 năm 2025
Christ Cathedral Church (Arboretum)
15280 Chapman Ave., Garden Grove, CA 92840

9:00AM - 9:50AM: Nghi Thức Phát Tang & Làm Phép Xác
9:50AM - 12:00PM: Thăm Viếng & Cầu Nguyện
12:50PM - 1:50PM: Thánh Lễ An Tang

Sau Thánh Lễ, linh cữu sẽ được hỏa táng tại
Destiny Funeral Home & Crematory
5443 Long Beach Blvd, Long Beach, CA 90805

TANG GIA ĐỒNG KÍNH BÁO

Vợ: Bà quả phụ Thái Đắc Nhã, nữ danh Tạ Thanh Hằng
Trưởng Nam: Vincent Thái, vợ và con
Thứ Nam: Jeremy Thái và vợ

Gia đình Chị Hai: Thái Thị Huỳnh Mai (quá cố) và các cháu (USA)
Gia Đình Anh Ba: Thái Đắc Hiệp và các cháu (VN)
Gia Đình Chị Tư: Thái Thị Huỳnh Anh và các cháu (USA)
Gia Đình Em: Thái Thị Huỳnh Hà và các cháu (USA)
Gia Đình Em: Thái Đắc Lâm (quá cố) và các cháu (USA)
Gia Đình Em: Thái Đắc Triều và các cháu (USA)
Gia Đình Em: Thái Đắc Đánh và các cháu (USA)
Gia Đình Em: Thái Mỹ Hương (USA)

**CÁO PHÓ NÀY THAY THẾ THIỆP TANG
XIN MIỄN PHÚNG ĐIỆU VÀ VÒNG HOA**

Tiến đưa nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã về miền vĩnh hằng của ánh sáng

Lâm Hoài Thạch/Người Việt - January 14, 2023

<https://www.nguoi-viet.com/little-saigon/tien-dua-nhiếp-ảnh-gia-thái-dắc-nhã-ve-miền-vĩnh-hằng-của-ánh-sáng/>

GARDEN GROVE, California (NV) – Nhiều đồng hương đến dự tang lễ nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã tại nhà thờ Chính Tòa Chúa Kitô, thành phố Garden Grove, vào sáng Thứ Bảy, 14 Tháng Giêng.

Trong tang lễ nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã. (Hình: Lâm Hoài Thạch/Người Việt)

Theo cáo phó của gia đình, nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã sinh ngày 11 Tháng Mười Một, 1949, tại Vĩnh Tuy, Rạch Giá, Việt Nam. Ông qua đời lúc 2 giờ 49 phút chiều Thứ Ba, 3 Tháng Giêng, tại Orange, California, hưởng thọ 73 tuổi.

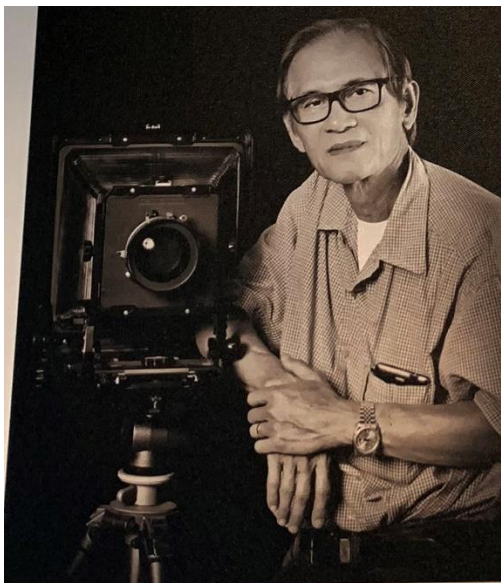

Trong tang lễ, đồng hương đến chia buồn cùng bà quả phụ Thái Đắc Nhã, nữ danh Tạ Thanh Hằng, cùng hai con của ông là Vincent Thái cùng vợ và các con, Jeremy Thái cùng vợ, và gia đình thân quyến.

Nhiếp ảnh gia Kim Luông tâm tình: “Tôi là bạn đồng nghiệp với anh Thái Đắc Nhã trong nhiều năm qua. Ngoài đời, anh là một người rất dễ thương, yêu nghề, khiêm nhường và rất trọng tình bạn đồng nghiệp. Sự ra đi của anh đối với tôi là một mất mát lớn trong tình bạn đồng nghiệp.”

Nhiếp ảnh gia Dân Huỳnh nói: “Khi tôi định cư tại Hoa Kỳ thì anh Nhã đã sống bằng nghề nhiếp ảnh trước tôi tại Little Saigon hơn 20 năm. Tôi có rất nhiều kỷ niệm được đi săn ảnh cùng với anh Thái Đắc Nhã tại Hoa Kỳ. Anh ra đi để lại cho nhiều sự tiếc thương của những đồng nghiệp, bạn bè, giới nghệ thuật sân khấu và phim ảnh.”

Cô Frances Nguyễn Thế Thủy, phó chủ tịch Học Khu Westminster, cho hay: “Nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã như một người anh tinh thần trong giới trẻ thuộc Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Little Saigon. Tôi còn nhớ lúc tôi còn giữ chức vụ chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam thì anh Nhã đã từng giúp các sinh viên Việt Nam rất nhiều. Thời đó, tài chính của tổng hội rất còn yếu kém, nhưng anh Nhã và chúng tôi đã cố gắng tổ chức Giải Nhiếp Ảnh đầu tiên của Hội Chợ Tết Sinh Viên được thành công cho đến bây giờ. Vì thế, phải nói nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã là người đã có công giúp chúng tôi gây dựng Giải Nhiếp Ảnh này, chẳng những thế, anh Nhã còn giúp chúng tôi và giới trẻ phát huy văn hóa Việt Nam tại hải ngoại.”

Chân dung nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã. (Hình: Lâm Hoài Thạch/Người Việt)

Ông Thái Đắc Triều, anh em chú bác ruột với nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã, nói với phóng viên nhật báo Người Việt: “Tôi hãnh diện có được người anh họ như anh Thái Đắc Nhã, không phải vì tài danh của anh mà vì tính tình khiêm nhường và tôn trọng những người trong giới nghệ thuật nhiếp ảnh cũng như những bộ môn nghệ thuật khác.”

Ca sĩ Carol Kim chia sẻ: “Anh Thái Đắc Nhã là người tài hoa và rất dễ mến. Trong số CD mà tôi đã phát hành thì có nhiều hình ảnh của tôi do anh thực hiện. Và anh đã để lại cho đời rất nhiều tác phẩm nghệ thuật cũng như rất nhiều hình ảnh trong giới ca nghệ sĩ. Vì thế, tôi phải đến đây hôm nay để tiễn đưa anh lần cuối.”

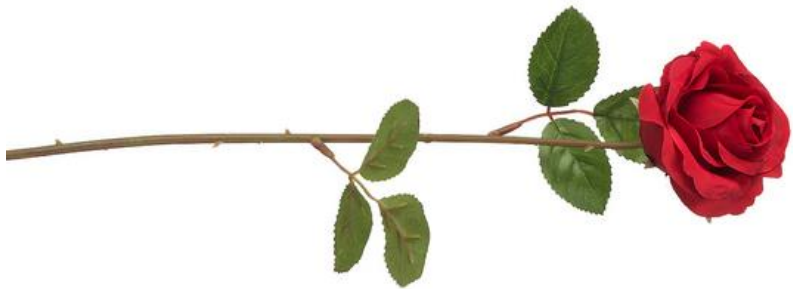

Ca sĩ Carol Kim đến viếng. (Hình: Lâm Hoài Thạch/Người Việt)

Theo báo Việt Tide, năm 19 tuổi, ông Thái Đắc Nhã gia nhập Bộ Binh Việt Nam Cộng Hòa. Ông vượt biên đến Hoa Kỳ năm 1977, đi làm nghề khuôn vác một thời gian trước khi một người bạn giới thiệu cho công việc rửa hình trong phòng lab chuyên nghiệp ở Irvine. Năm 1985, nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã thành lập phòng chụp hình riêng, lấy tên là Reflection Studio tại khu vực Little Saigon.

Năm 1990, Thái Đắc Nhã là nhiếp ảnh gia Việt Nam đầu tiên tại Hoa Kỳ đầu tư cho một cơ sở tráng rửa phim màu và đen trắng có khả năng rọi phim từ loại 35mm thông thường đến loại 8×10 khổ lớn, đúng tiêu chuẩn một phòng lab chuyên nghiệp phục vụ nhu cầu nhiếp ảnh thương mại. Đến khi phương tiện nhiếp ảnh chuyển sang kỹ thuật số (digital), ông tiếp tục trang bị máy móc tối tân có thể rửa ảnh bề ngang to đến 50 inch (1.27 mét) và chiều dài... bất tận.

Sau Thánh Lễ vào trưa cùng ngày, linh cữu được hỏa táng tại Destiny Funeral Home & Crematory, Long Beach. [qd]

PHÂN ƯU

Nhận được tin nhiếp ảnh gia

Gabriel Thái Đắc Nhã

Phó Hội Trưởng Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam

Sinh ngày 11 tháng 11 năm 1949 tại Rạch Giá
Đã yên nghỉ trong Chúa lúc 2 giờ 49 phút sáng ngày 3 tháng 1 năm 2023
tại St. Joseph Hospital, Orange, California, USA

Hưởng thọ 74 tuổi

**Toàn Thể Nhiếp Ảnh Gia
Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam, các chi hội tại Hoa Kỳ và trên toàn thế giới**

Xin thành thật chia buồn cùng **Người Mẫu Thanh Hằng** và toàn thể tang quyến.

Nguyện cầu **linh hồn Gabriel Thái Đắc Nhã**
sớm về hưởng Nhan Thánh Chúa.

Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam, các chi hội tại Hoa Kỳ và trên toàn thế giới
Hội Trưởng
LÊ VĂN KHOA

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

PHÂN ƯU

in loving memory

Nhiếp Ảnh Gia **Gabriel THÁI ĐẮC NHÃ**

November 11, 1949 - January 03, 2023

Đã được Chúa gọi về ngày 3 tháng Giêng năm 2023

Hưởng Thọ 73 Tuổi

Các Cựu Thành Viên Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam
xin chân thành chia buồn đến chị Thanh Hằng và các cháu
về sự mất mát lớn lao này.

Anh Thái Đắc Nhã là một người được mọi người quý mến
với tấm lòng bao la, thương người, yêu quê hương Việt Nam
và luôn luôn giúp đỡ Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Nam Cali,
hoàn thành những công tác cần thiết.

Lê Huy Tuấn & Ngọc Anh
Nguyễn Bảo Hiếu & Michael Phương
Hoàng Quốc Khánh & Thẩm
Lâm Hoàng Huy Vũ (quá cố) & thân mẫu, Vương Kim Chi
Teri Nguyễn & Vương
Huỳnh KimThùy
Mina Nguyễn Thương Uyên
Võ Thành Đạt & Quế
Châu Thu Thủy & Bob
Henry Hòa Đặng & Mỹ Lễ
Frances Nguyễn Thế-Thủy & Tony Hoài (quá cố)

PHÂN ƯU

Được tin buồn

Nhiếp Ảnh Gia Thái Đắc Nhã

Đã từ trần ngày 2 Tháng Giêng năm 2023,
tại Nam California.

Hưởng Thọ 73 Tuổi

Anh chị và 2 cháu xin chia buồn
với Thanh Hằng và tang quyến.

Nguyên cầu **hương linh Anh Thái Đắc Nhã**
sớm an nghỉ nơi cõi Vĩnh Hằng.

Gia đình Du Tử Lê

Gia đình Orchid-Hân

PHÂN ƯU

Vô cùng thương tiếc được tin

Nhiếp Ảnh Gia **GABRIEL THÁI ĐẮC NHÃ**

Đã về nhà Chúa
vào ngày 03 tháng 01 năm 2023
Tại Orange County, California

Hưởng Thọ 73 Tuổi

Xin chia buồn cùng

Người Mẫu

Quả Phụ Thái Đắc Nhã, nữ danh Tạ Thanh Hằng
trong sự ra đi của người chồng vô cùng thương yêu
và toàn thể tang quyến

Nguyện xin Thiên Chúa dẫn đưa
Linh hồn Gabriel Thái Đắc Nhã
sớm được hưởng Nhan Thánh Chúa.

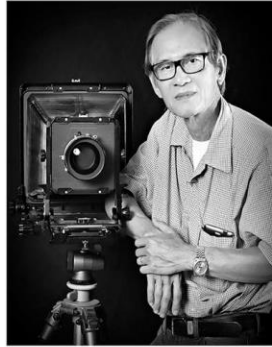
LÊ MINH PHÚ

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

PHÂN ƯU

Được tin buồn

Nhiếp Ảnh Gia Thái Đặc Nhã

Đã từ trần ngày 2 Tháng Giêng năm 2023,
tại Nam California.

Hưởng Thọ 73 Tuổi

Anh chị và hai cháu xin chia buồn
với Thanh Hằng và tang quyến.

Nguyện cầu **hương linh Anh Thái Đặc Nhã**
sớm an nghỉ nơi cõi Vĩnh Hằng.

Gia đình Giáo Sư Trần Văn Chi

Thành Kính Phân Ưu

Phân Ưu cùng gia đình Nhiếp Ảnh Gia Thái Đắc Nhã!

**Được tin buồn
Nhiếp Ảnh Gia Thái Đắc Nhã
đã từ trần vào ngày 2 tháng 1, năm 2023 tại Nam California.**

**Thanh Thúy, Thanh Châu xin phân ưu cùng Thanh Hằng và tang quyến.
Nguyện cầu hương linh Anh Thái Đắc Nhã sớm an nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.**

[Hương Lan](#)

**🙏Quốc Toản & Hương Lan thành kính phân ưu cùng gia đình anh
Thái Đắc Nhã ❤️**

in loving memory

11/11/1949 - 01/03/2023

join us as we celebrate the life of

Thai Dac Nha

SATURDAY, JANUARY 14TH, 2023

Christ Cathedral
13280 Chapman Ave.
Garden Grove, CA

VIEWING 9 AM - 12:00 PM
FUNERAL MASS 12:30 PM

Thương tiếc nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã (1949-2023).

Bất ngờ nhận được tin chú Thái Đắc Nhã qua đời vào ngày 2 tháng 1 năm 2023.

Với những ai yêu nhạc Hải ngoại và sưu tầm băng đĩa từ thập niên 80, 90 chắc chắn phải hơn 1 lần bắt gặp những hình bia băng cassette, bia CD được chụp bởi chú Thái Đắc Nhã rất nghệ thuật. Người mẫu là cô Thanh Hằng.

Jimmy có nhiều cơ hội được gặp chú Nhã, cô Hằng tại office trung tâm Asia những năm gần đây. Và mới Tết năm ngoái Jimmy có mời chú Nhã chụp hình ca sĩ làm poster và thumbnail cho chương trình Ước Nguyện Đầu Xuân do Jimmy TV thực hiện.

Cuộc sống quá vô thường. Nay nhận tin này xin gửi lời chia buồn sâu sắc đến cô Thanh Hằng - vợ của chú Nhã. Và nguyện cầu cho linh hồn nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã an nghỉ nơi cõi Vĩnh hằng.

R.I.P chú Nhã.

**COTHOM FOUNDATION THÀNH THẬT CHIA BUỒN
VỚI CHỊ THANH HẰNG VÀ TOÀN TANG QUYẾN**

Thái Đắc Nhã chu du trong thiên nhiên để tìm cái đẹp

Văn Diệp

“Đối tượng của tôi là vẻ đẹp. Cái gì có vẻ đẹp là đối tượng của tôi. Bất cứ đó là bông hoa, cây cối, phong cảnh, hay con người. Con người thật ra cũng “cũ” lắm, nhưng mình nhìn hoài thì vẻ đẹp vẫn ra hoài. Mình ráng tìm hiểu thì sẽ lòi ra vẻ đẹp. Mình nhìn riết thế nào cũng ra vẻ đẹp... Những thế hệ sau này và mãi mãi, lúc nào cũng có những vẻ đẹp mới, nhưng cũng cùng là con người. Tôi ở giai đoạn này thì tôi nhìn con người có vẻ đẹp như thế này; sau này, cũng là những con người có tay chân mắt mũi, nhưng người khác sẽ nhìn ra được vẻ đẹp, nét lạ khác...” (Thái Đắc Nhã)

Nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã (sinh nhật 11/11) là một gương mặt quen thuộc trong cộng đồng người Việt hải ngoại. Sự nghiệp hơn năm thập niên sáng tác của ông dần trải từ thời niên thiếu bên Việt Nam, qua khói lửa binh nghiệp, rồi vượt biên sang Hoa Kỳ định cư và lập nghiệp.

Ông kể, hồi nhỏ ở dưới quê Trà Vinh, cha ông có cái máy ảnh do người anh biếu nhưng không dùng, nên ông lấy ra, say mê thử nghiệm. Những người lớn xung quanh thấy ông ham thích chụp ảnh, nên đưa phim cho ông chụp. Nhờ vậy, ông có dịp tìm hiểu về bộ môn nghệ thuật này mà không tốn tiền. Năm 16 tuổi, ông lên Sài Gòn và theo học lớp nhiếp ảnh ở Hội Việt Mỹ. Thầy của ông có nhiếp ảnh gia Phạm Văn Mùi (chủ tịch Hội Nhiếp Ảnh Việt Nam), Nguyễn Cao Đàm, Cao Lĩnh, Nguyễn Văn Thông, và Bùi Quý Lân. Cùng năm đó, trong một cuộc thi do Hội Việt Mỹ tổ chức, ông đoạt một huy chương cho tấm ảnh đen trắng chụp một người ăn xin với cây cầu xi-măng làm hậu cảnh, tạo nên một bố cục đẹp. Đây là thành công đầu tiên của ông ở tuổi còn rất trẻ.

Đến năm 19 tuổi, ông gia nhập bộ binh Việt Nam Cộng Hoà. Ông vượt biên đến Hoa Kỳ năm 1977, đi làm nghề khuân vác một thời gian trước khi một người bạn giới thiệu cho công việc rửa hình trong phòng lab chuyên nghiệp ở Irvine. Trong suốt thời gian đầu định cư tại Nam California, những người bạn đam mê nghệ thuật nhiếp ảnh đã tìm gặp lại ông cũng như ông đã tìm đến họ để thành nhóm và tổ chức những cuộc triển lãm và các lớp giảng dạy về nhiếp ảnh đầu tiên tại Hoa Kỳ. Ông kể lại, lúc đó nhu cầu cuộc sống không có nhiều; bao nhiêu tiền kiếm được, ông dành hết cho thú chơi ảnh.

Người mẫu Thanh Hằng, phu nhân của ông, là một trong những học viên đầu tiên của lớp nhiếp ảnh. Vì nhân dáng đẹp, gương mặt ăn ảnh, cô thường được mời làm người mẫu để chụp ảnh. Từ đó, cô cũng học thêm nghề trang điểm để làm đẹp cho chính mình và những người xung quanh.

Năm 1985, nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã thành lập phòng chụp hình riêng, lấy tên là Reflection Studio tại khu vực Little Saigon. Khi đó ông còn làm việc tại phòng lab rửa hình, nên chỉ điều hành studio sau giờ làm việc. Dần dần, khi có khách đến nhiều hơn, ông nghỉ hẳn công việc để chụp hình toàn thời gian trong studio của mình. Sau khi Thanh Hằng và Thái Đắc Nhã kết hôn, hai người tiếp tục xây dựng Reflection Studio thành một cơ sở đầy đủ tiện nghi vật chất cho nghệ thuật nhiếp ảnh, từ phòng lab tối tân nhất đến studio trang trí sang trọng cho các người mẫu, ca sĩ, diễn viên, cô dâu chú rể chụp hình.

Năm 1990, Thái Đắc Nhã là nhiếp ảnh gia Việt Nam đầu tiên tại Hoa Kỳ đầu tư cho một cơ sở tráng rửa phim màu và đen trắng có khả năng rọi phim từ loại 35mm thông thường đến loại 8×10 khổ lớn, đúng tiêu chuẩn một phòng lab chuyên nghiệp phục vụ nhu cầu nhiếp ảnh thương mại. Đến khi phương tiện nhiếp ảnh chuyển sang kỹ thuật số (digital), ông tiếp tục trang bị máy móc tối tân có thể rửa ảnh bề ngang to đến 50 inch (1m27) và chiều dài... bất tận. Ông thuê một chuyên viên về kỹ thuật rửa ảnh để làm việc trong phòng lab. Ngoài việc phục vụ cho khách hàng người Việt, phòng lab của ông đáp ứng nhu cầu nhiếp ảnh thương mại cho những công ty lớn, những trường đại học cần những tấm ảnh to, đạt tiêu chuẩn để làm poster quảng cáo hay trưng bày.

Trong những năm làm việc trong cộng đồng, hai vợ chồng Thái Đắc Nhã – Thanh Hằng đã giúp cho nhiều hội đoàn, đoàn thể từ những bảo trợ tài chánh âm thầm, ẩn danh, đến việc tặng các tác phẩm nghệ thuật để bán đấu giá gây quỹ.

Nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã ít khi chịu nói về mình. Hỏi gì, ông chỉ cười cười và cho xem những bức ảnh mới chụp. Ông cho thấy thành quả không phải bằng lời nói mà qua hành động cụ thể. Phải gạn hỏi lắm, ông mới chia sẻ những kinh nghiệm chụp ảnh và cảm quan mỹ thuật của ông.

Đối với nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã, khi đã cầm máy ảnh là đã có sẵn những ý tưởng trong đầu, nên ông không bao giờ thấy bối rối. Nhưng nhiếp ảnh đòi hỏi sự kiên nhẫn vì rất nhiều lúc phải chờ đợi thật lâu mới có được tấm ảnh ưng ý. Một áng mây che đúng lúc để ánh sáng chiếu vừa đủ để tạo nên một bức ảnh về cảnh trí thiên nhiên như ý muốn đôi khi phải mất vài giờ. Một nét mặt mà mình muốn bắt được nơi chủ đề con người mình muốn chụp cũng phải chờ đợi cảm xúc chín muồi. Cho nên, cảm giác sung sướng nhất của ông là “chụp được cái hình mình bấm đúng lúc được”, nghĩa là chụp cảnh thì chờ được đến lúc ánh sáng không gian đã hoàn hảo, chụp người thì bắt được cảm xúc trên nét mặt mà mình muốn. Ông mô tả cảm giác khi đó: “Mình rất mừng. Mình không cần xem ảnh ra sao hết vì khi bấm được là mình hiểu hết rồi, là hạnh phúc của mình đã tràn trề rồi”. Đó là lúc người chụp ảnh tiếp cận được với cảm xúc, với vẻ đẹp qua cái bấm máy, tự nhiên, không có gì đợi chờ, không còn gì ngăn cách. Chứ không phải chờ đến lúc rửa ảnh ra rồi mới biết là mình đã chụp được tấm ảnh vừa ý hay không.

Ông tâm sự, có những chủ đề, như một cành hoa lan, chẳng hạn, ông chụp đi chụp lại nhiều lần nhưng vẫn không ưng ý vì chưa thấy ra được vẻ đẹp của nó. Đến một lúc, ông chụp lại cũng nhánh lan đó nhưng bỗng dưng bắt được một khía cạnh đẹp của nó, làm cho ông cảm thấy như vừa chụp một cành lan rất mới, chưa từng gặp bao giờ.

Chúng tôi hỏi ông thích chụp đối tượng nào nhất; ông cho biết: “Đối tượng của tôi là vẻ đẹp. Cái gì có vẻ đẹp là đối tượng của tôi. Bất cứ đó là bông hoa, cây cối, phong cảnh, hay con người. Con người thật ra cũng “cũ” lắm, nhưng mình nhìn hoài thì vẻ đẹp vẫn ra hoài. Mình ráng tìm hiểu thì sẽ lòi ra vẻ đẹp. Mình nhìn riết thế nào cũng ra vẻ đẹp... Những thế hệ sau này và mãi mãi, lúc nào cũng có những vẻ đẹp mới, nhưng cũng cùng là con người. Tôi ở giai đoạn này thì tôi nhìn con người có vẻ đẹp như thế này; sau này, cũng là những con người có tay chân mắt mũi, nhưng người khác sẽ nhìn ra được vẻ đẹp, nét lạ khác...”.

Nhưng thế nào là đẹp và để những người khác cũng phải công nhận là đẹp? Ông cho biết: “Người ta thích những gì mới, lạ, đẹp. Điều này rất khó tìm được. Nhưng nếu mình tìm ra được một nét mà mình cho là mới, lạ, thì có thể người khác cũng nghĩ vậy và cho

là đẹp. Còn những gì người ta đã nhìn nhầm chán rồi thì người ta sẽ không thích nữa. Thành ra người nghệ sĩ phải ráng đi tìm hoài, tìm mãi mãi, không lúc nào ngừng được”.

Suối tóc (Photo: Thái Đắc Nhã)

Có lẽ bức ảnh “Suối Tóc #1” được huy chương vàng quốc tế năm 2007 là một thí dụ điển hình của những mối trăn trở của Thái Đắc Nhã về cái đẹp. Ông kể, từ hồi nhỏ, đã đi theo nhiếp ảnh gia Phạm Văn Mùi, người chuyên chụp hình những suối tóc, mà theo ông là đẹp nhất Việt Nam. Qua đến Hoa Kỳ, ông cũng muốn tìm được một mái tóc dài và sáng tác được trên chủ đề đó. Ông đã thử nhiều lần, nhưng không tạo ra được sáng tác nào vừa ý và gây ấn tượng được cho người xem, mặc dù ông đã dùng những thiết bị nhiếp ảnh tối tân nhất, rõ nét nhất, và giấy ảnh tốt nhất để rửa ảnh. Ông nhận ra rằng

những phương tiện tối hảo đó không giúp gì được cho bức ảnh nếu chủ đề không có gì mới lạ để thu hút người xem hoặc nếu bức ảnh không có gì đẹp để người xem phải lưu luyến. Còn trong lần này, do cơ duyên mà ông gặp được một thiếu nữ với mái tóc dài chấm gót hiếm có ở Hoa Kỳ, nên ông nảy ra ý định sáng tác một bức thiếu nữ khoả thân và mái tóc dài. Đó vẫn là một chủ đề cũ nhưng với sự sắp xếp đầy sáng tạo của ông, người xem bỗng thích thú.

Nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã chủ trương hoà hợp với thiên nhiên, đi vào thiên nhiên để tìm ra những bố cục đã có sẵn trong thiên nhiên. Từ con người, cây cỏ, hoa lá đã có sẵn vẻ đẹp vô cùng vô tận, nhưng đời sống sáng tác của người nghệ sĩ thì có giới hạn. Mỗi người đều có năng khiếu nhìn khác nhau, cách nhìn mỗi loài khác nhau, tùy theo tánh ý của mỗi người, nên sẽ không bao giờ hết những sáng tác.

Ông quan sát rằng con người thích được người ta nhìn thấy mình đẹp, hơn là bị chê là xấu. Tuổi đời đã hơn lục tuần, ông chỉ muốn đưa ra những cái đẹp của mọi người mọi vật xung quanh, chứ không còn như hồi còn trẻ đi vào những đề tài xã hội (như bức ảnh người ăn xin bên cây cầu đã cho ông giải thưởng nhiếp ảnh đầu tiên). Ông không còn muốn đưa ra những điều đau khổ trong cuộc sống mà muốn ghi lại để đóng góp cho người xem những bức ảnh đẹp, vì ông quan niệm rằng những điều gì đau khổ, xấu xa nếu không ghi lại bằng hình ảnh thì nó cũng tồn tại mãi mãi trong cuộc sống. Nên ông chỉ muốn chọn những điều tốt, những nét đẹp để đưa ra cho “vui mình, vui đời”, vì đem đến niềm vui dù chỉ cho một người cũng là việc tốt rồi.

Trong suốt sự nghiệp nhiếp ảnh hơn 50 năm, có lẽ không có ngày nào là nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã không sáng tác, dù cầm máy ảnh trên tay hay qua trí tưởng tượng. Bây giờ, ông vẫn tiếp tục là người chụp ảnh với phong cách thư thái như dạo chơi trong thiên nhiên. Và sáng tác nào cũng phải... đẹp.

Văn Diệt

nguồn: baoviettime.com

11/11/2019

Nhớ về một người gieo ý tưởng sáng tạo...

Ông Thụy Như Ngọc

Từ ngày tôi bước chân vào làng báo năm 2008, hai người cho nhiều ý tưởng, giới thiệu cộng tác viên, đóng góp hình ảnh, bài vở cho tôi là nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã & makeup artist Thanh Hằng.

Đầu tháng 2 năm 2013, từ chị Bùi Mai Khanh, tôi nhận tuần báo Việt Tide (thành lập từ năm 2001), với trách nhiệm chủ nhiệm kiêm chủ bút từ số báo tân niên Quý Ty 15/2/2013. Cô chú Thanh Hằng – Thái Đắc Nhã thức thâu đêm với chúng tôi để cùng thực hiện logo mới cho tờ báo. Sau đó thì cô chú liên tục hỗ trợ hình ảnh, ý kiến...

Đến trung tuần tháng 4 cùng năm, tôi mời anh Trần Quốc Bảo cộng tác bài vở cho những trang báo Sinh Hoạt Nghệ Sĩ hàng tuần trên Việt Tide.

Nhận thấy sự phát triển theo chiều hướng gìn giữ di sản văn nghệ của miền Nam Việt Nam trước năm 1975 và tại hải ngoại, chúng tôi bàn nhau tìm cách tăng trang cho phần Sinh Hoạt Nghệ Sĩ. Sẵn anh Bảo trước đây đã có một ấn phẩm mang tên Thế Giới

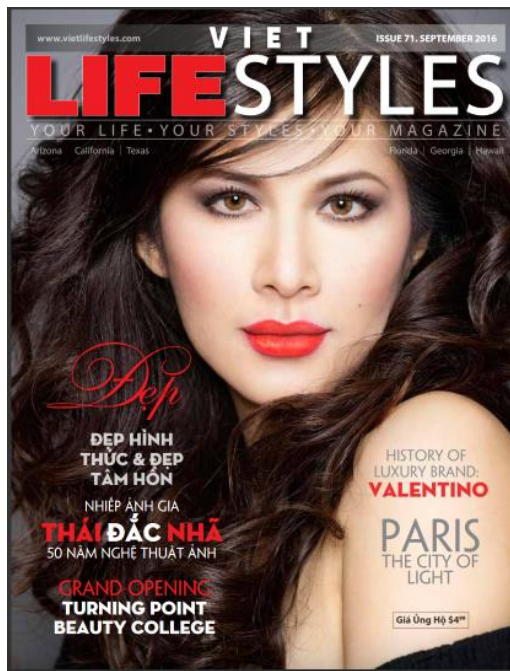
Nghệ Sĩ ra một năm vài số và đã ngưng một thời gian, chúng tôi tính kế đưa Thế Giới Nghệ Sĩ trở lại làng báo.

Tôi liền gọi chú Thái Đắc Nhã thỉnh ý. Chú đưa ra một ý kiến ngộ ngộ là xoay ngược tờ báo lại để có 2 bìa báo song song! Vốn dĩ không màng đến quảng cáo trên bìa báo, tôi nghe thấy thuận tai, nên cho thực hiện liền ý tưởng này. Thế là sau 3 số TGNS đầu tiên còn kẹp trong tờ Việt Tide, số thứ tư với hình bìa ca sĩ Ngọc Lan (dĩ nhiên là phải xin hình của chú Nhã chụp), tôi cho TGNS ra một tờ tuần báo hẳn hoi, chung ấn bản với VT.

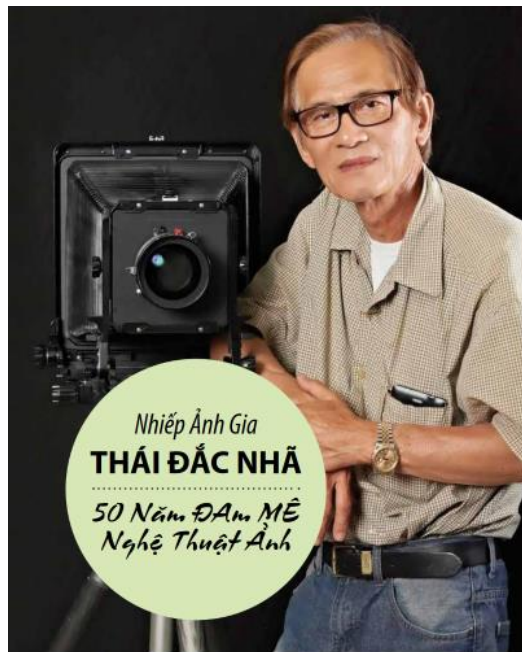
Nhờ vậy cho đến cuối tháng 9 năm 2018, TGNS ra được 187 số liên tục mỗi tuần. Cũng nhờ sáng kiến xoay bìa báo của chú Nhã, gần đoạn chót hành trình in báo, tôi có thêm hứng khởi ra được 4 số báo thiếu nhi Việt Tide for Kids với sự giúp đỡ hết lòng của cô chú họa sĩ Nguyễn Thị Hợp & Nguyễn Đồng.

https://issuu.com/vietlifestylesmagazine/docs/issue_vls71_september

Trong cuộc sống, cái đẹp thường làm cho chúng ta ngưỡng mộ và say mê... Một bông hoa đẹp khiến ta trầm trồ lặng ngẫm, một nụ cười đẹp làm rạng ngời mọi thứ xung quanh, một ánh mắt đẹp khiến lòng ta xao xuyến, một cử chỉ đẹp sưởi ấm trái tim ta, một nhân cách đẹp khiến cho ta ngưỡng mộ.... Nghệ thuật nhiếp ảnh là ghi nhận và lưu lại cái đẹp đó theo thời gian. Ai cũng có thể trở thành một người chụp hình, nhưng để trở thành một nhiếp ảnh gia phải thực sự là một tài năng, niềm đam mê và cả một quá trình cống hiến cho nghệ thuật nhiếp ảnh.

Hôm nay, nhân chủ đề Đẹp, Việt Lifestyles xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả gần xa nhiếp ảnh gia Thái Khắc Nhà, người đã và đang cống hiến cho đời với những tác phẩm nhiếp ảnh nghệ thuật lạ, có chiều sâu.

Do Thanh Mai thực hiện

TM: *Mến chào anh Thái Đặc Nhà (TĐN), anh em mình quen biết nhau đã lâu mà hôm nay em mới có dịp được hân hạnh phỏng vấn anh nhân kỷ niệm 50 Năm Nghệ Thuật Nhiếp Ảnh của anh. Anh có thể chia sẻ với độc giả Việt Lifestyles cảm xúc của anh khi nhìn lại chặng đường 50 năm đã qua?*

TĐN: Nhìn lại chặng đường năm mươi năm tôi rất bàng hoàng, cảm thấy thời gian trôi qua như là một giấc mơ... biết bao nhiêu thay đổi... biết bao nhiêu điều mình đã học được qua bao nhiêu lần thử nghiệm đúng sai ... chụp hình bằng phim đen trắng... lấy cây lá buong che làm phòng tối để tráng phim và rửa hình lấy liền... Từ một phương tiện chật hẹp thiếu thốn của những ngày tháng xa xưa đến hiện tại với những máy móc dụng cụ tối tân của một "Custom Lab" và "Digital Lab", tôi đã có cơ hội xử dụng những máy phim 35 mm, máy trung 6x4.5, 6x7, 4x5, 8x10 và hiện tại với Digital Medium Format và Digital 35 mm.

TM: *Cơ duyên nào đã đưa anh bước vào nghề nhiếp ảnh?*

TĐN: Từ một đứa bé ở nhà quê, không đèn điện, đi chân đất, xa cách văn minh, thời đó có Tổng thống Ngô Đình Diệm có lập toán «công dân vụ» đem thông

tin văn hóa về nông thôn. Tôi được phát cho một cuốn báo Thế Giới Tự Do trong đó có hình nghệ thuật nhiếp ảnh... tôi thích quá và mơ mộng. Tiếp theo đó, một người anh họ có để lại chiếc máy chụp hình cho ba tôi và kèm theo miếng giấy chỉ dẫn cách chụp... trời nắng thì để tốc độ và khẩu độ bao nhiêu, và trời mát thì như thế nào. Thế thì sướng quá mình sẽ có đồ để thực tập, rồi từ đó những đam mê chống chọi!

Sau đó khoảng năm 1960 1961, cha mẹ tôi mới gửi tôi lên Sài Gòn đi học. Đến năm 1966, tôi học Anh văn ở hội Việt Mỹ thì thấy có một thông cáo mở lớp học

nhiếp ảnh. Tôi mừng quá xin đi học và được học với những nhiếp ảnh gia nổi tiếng thời đó như Nguyễn Cao Đàm, Trần Cao Lĩnh, Nguyễn Văn Thông và Bùi Quý Lân.

TM: *Được biết năm 1966, khi mới bước vào nghề nhiếp ảnh, anh đã nhận giải huy chương bạc cho bức ảnh mang tựa đề "Cho Tôi Cuộc Sống". Anh có thể cho quý độc giả biết thêm về cuộc thi, xuất xứ của bức ảnh, và tại sao anh lại lấy tên đó?*

TĐN: Hội Việt Mỹ có tiền và cơ sở nên đã lập Photo Club, Cine Club, Drama Club... Hội Nhiếp Ảnh của Hội Việt Mỹ có tổ chức lớp dạy và thi ảnh hàng năm.

Năm 1966, tôi đã dự thi và được giải huy chương bạc cho tấm ảnh mang tựa đề **“Cho Tôi Cuộc Sống”** này. Tấm ảnh do tôi chụp trong dịp thực tập nhiếp ảnh tại sở thú. Tôi chụp một người ăn xin đội nón, gục đầu đưa cái ca ra xin tiền, hậu cảnh là thành cầu... Tôi có đưa cho thầy Cao Đàm xem, ông khen quá nên mới để nghị gửi tấm ảnh đi thi. Ở thời điểm đó, tôi nghĩ cái tên hình rất quan trọng vì nó đưa dẫn người xem đi vào chủ đề mà mình muốn nói. Sau này, tôi nghĩ tên hình là chỉ để khởi lộn với các tấm ảnh khác mà thôi. Tấm ảnh có nhiều người xem sẽ có nhiều cảm xúc khác nhau và mình không muốn tên tấm ảnh ảnh hưởng đến cái nhìn của người xem.

TM: Nhân chủ đề về đẹp hôm nay, nhận định của anh thế nào là một bức ảnh đẹp?

TĐN: Nhận định một cách nôm na, một tấm ảnh đẹp là một tấm ảnh được nhiều người dù có kiến thức hay không về nhiếp ảnh cũng đều thấy đẹp. Một tấm hình đẹp thường có những yếu tố như sau:

- (1) Rõ ràng mịn màng (ngoại trừ dùng các kỹ thuật đặc biệt)
- (2) Lối cuốn mắt người xem, để tài lạ ít người biết tới.
- (3) Bố cục: sắp xếp đường nét, màu sắc, đậm nhạt... làm sao cho chủ đề được nổi bật và mỹ thuật.

(4) Nội dung phải có hồn mới gây được cảm xúc, đi vào tiềm thức của người xem.

TM: Nhìn lại chặng đường trong suốt 50 năm hết mình cho nghệ thuật nhiếp ảnh, anh hài lòng nhất những tác phẩm nghệ thuật nào của anh? Tại sao?

TĐN: Trong suốt năm mươi năm dài ước mơ thì nhiều nhưng được không bao nhiêu. Hình mình thích chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Có lẽ vì mình say mê nên Trời cũng cho mình chút đỉnh. Mình không thể ý lại là mình biết chụp hình và biết được nhiều thể loại chụp hình khác nhau, có máy móc dư thừa và trong tay lại có custom lab, nhưng để có tác phẩm nghệ thuật, thì phải đợi duyên Trời cho.

TM: Thời buổi tân tiến hiện nay, digital camera là một cuộc cách mạng trong ngành nhiếp ảnh, đã nhanh chóng thống lĩnh thị trường và dần dà thay thế cho công nghệ nhiếp ảnh sử dụng film truyền thống. Với sự thay đổi này, thời gian đầu anh có gặp phải trở ngại gì không?

TĐN: Chụp hình bằng phim hay bằng digital đều giống nhau chỉ khác là về vấn đề dụng cụ thôi. Thời gian đầu vì chưa quen, tôi thường gặp trở ngại trong cách xử dụng máy computer và software, nhiều khi phải nhờ đến con cháu hoặc bạn bè giúp đỡ.

TM: Anh đến Mỹ năm nào, theo diện gì? Anh đã trở lại với nghề nhiếp ảnh ở xứ Mỹ này như thế nào?

TĐN: Tôi vượt biên từ Rạch Giá vào cuối năm 1976. Đến năm 1977, tôi tới được trại tị nạn tại Thái Lan và vào tháng bảy cùng năm tôi được định cư ở California. Lúc đầu tôi ở với người em gái tại Los Angeles được vài tháng sau đó tình cờ tôi liên lạc được với ông bạn là Nguyễn Hoài Phương. Ông có người bạn rất mê nhiếp ảnh là nhiếp ảnh gia Ngô Thanh Tùng (nguyên là tổng thư ký Quốc Hội Lập Hiến Việt Nam dưới thời Đệ Nhị Cộng Hoà. Sau một lần gặp gỡ, ông thấy mến tôi nên nói tôi về ở chung với gia đình ông để anh em có dịp trao đổi tâm tư về nhiếp ảnh và giúp tìm việc làm cho tôi. Sau đó chúng tôi liên lạc được với nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa và tái thành lập lại Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam ở Hoa Kỳ.

TM: Được biết anh là một trong những người đã khai sáng ra Câu Lạc Bộ Nhiếp Ảnh Việt Nam đầu tiên ở hải ngoại. CLB đã và đang hoạt động như thế nào?

TĐN: Đồng sáng lập lại Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam gồm có nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa, Ngô Thanh Tùng, Thái Khắc Nhã, Trần Minh Vàng, Đặng Văn Lợi và cố nhiếp ảnh gia Trần Chí Trung. Hằng năm Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam có tổ chức các lớp nhiếp ảnh và thi ảnh. Nhiều hội viên của hội đã thành lập ra thêm được nhiều hội mới. Hội nhiếp ảnh Nghệ Thuật Việt Nam cũng đã phát triển thêm các chi hội ở Houston, SanJose, Sacramento và Portland.

TM: Riêng Studio Thái Khắc Nhã đã ra đời như thế nào?

TĐN: Sự ra đời của Reflection Studio là theo ý kiến của cô Nguyễn Cao Kỳ Duyên vì lúc ấy cô cũng đã có chụp hình chân dung để làm bìa cho báo Phụ Nữ Diễn Đàn. Vào thời điểm đó, tôi cũng đang chụp hình các ca sĩ trong garage nên khi cô đề nghị mở studio để chụp hình, tôi tưởng có nói chơi không ngờ cô đi ký giấy giao kèo thuê nhà và xin giấy phép hoạt động. Từ đó tôi trở thành chuyên nghiệp cho tới bây giờ... Sau đó cô Kỳ Duyên muốn đi học làm luật sư nên cô rời Reflection/Thái Khắc Nhã Studio.

TM: Được biết chị Thanh Hằng, bà xã của anh, chính là cánh tay phải đã và luôn đồng hành cùng anh trong việc điều hành Studio Thái Khắc Nhã. Nghe nói gần đây anh chọn hướng đi của mình là chụp phong cảnh thiên nhiên và chụp body phụ nữ. Trong việc chọn hướng đi chụp hình body phụ nữ như thế, bà xã anh có ủng hộ anh không?

TĐN: Đương nhiên là Thanh Hằng có ủng hộ thì mình mới chụp được hình theo thể loại này... Thanh Hằng giúp tìm người mẫu, giúp trang điểm, giúp sửa soạn, hướng dẫn xếp đặt người mẫu vì đàn ông không tiện làm cho lắm.

TM: Chụp ảnh nghệ thuật body phụ nữ, anh thường chọn style và technique như thế nào? Anh chú trọng đến điểm nhấn gì?

TĐN: Về thể loại này, kỹ thuật tôi chọn phần nhiều là dùng sắc độ nhẹ (High key) ít khi là sắc độ nặng (Low key). Thông thường tôi dùng ánh sáng bình thường. Tôi là người bình dị thành ra không có cấu kỳ mọi chuyện... nhưng cái nhìn, bố cục, dụng cụ và góc độ thu hình thì lại ít có người sử dụng đến.

TM: Theo anh, để có một bức ảnh nghệ thuật về body phụ nữ, thì cần những yếu tố gì? Có phải cần người mẫu đẹp thì hình ra mới đẹp? Hay, một nhiếp ảnh gia giỏi có thể tạo ra một bức ảnh đẹp với một người mẫu bình thường?

TĐN: Vì để tài là thân hình phụ nữ nên khi chụp tôi chỉ cần thân hình thon gọn là đủ... nếu chân dài lưng ngắn thì tốt hơn. Đây không phải là thể loại chân dung hay quảng cáo nên tôi không cần người mẫu có gương mặt đẹp.

TM: Theo anh, cái khó để chụp phong cảnh thiên nhiên là gì?

TĐN: Cái khó để chụp ảnh thiên nhiên theo tôi là nhiều khi phải đi xa để có những cảnh đẹp, phải chờ đợi ánh sáng thuận tiện và trời mây đẹp, dụng cụ nặng nề, nhiều ống kính khác nhau v.v. có khi phải nhiều ngày, nhiều tháng hoặc nhiều năm để có được hình đẹp vừa ý.

TM: Chụp hình để mưu sinh và chụp hình vì nghệ thuật khác nhau như thế nào? Có lần anh đã chia sẻ, trong nhiếp ảnh, càng biết nhiều lại càng khó sống với nghề này. Anh có thể cho biết lý do tại sao?

TĐN: Chụp hình để mưu sinh là mình phục vụ cho khách hàng vừa lòng để được trả tiền. Khách hàng thích là mình thành công. Còn ảnh nghệ thuật là sáng tạo của mình để làm vui cho chính mình có tính cách nghệ thuật, và sau là cho mọi người. Tôi sinh hoạt với nhiều bạn bè có trình độ học vấn nhiếp ảnh cao, nhưng công việc mưu sinh thích hợp với trình độ học vấn của họ thì ít. Mưu sinh trong quần chúng đòi hỏi một sự phục vụ khách hàng rất cao...Tôi may mắn đã được hầu hết các khách hàng thương mến và rất vui với những tấm ảnh mà tôi đã chụp cho họ. Tiện đây tôi xin có

vài dòng cảm ơn chân tình gửi đến tất cả các khách hàng đã thương mến và tin tưởng tôi để giao phó cho tôi công việc ghi lại những kỷ niệm đẹp và quý giá của họ qua hình ảnh.

TM: Nhiều người cho rằng ảnh chụp khi view trên màn hình thấy đẹp, nhưng khi rửa hình lại không đẹp bằng. Làm thế nào để khắc phục điều này khi phân công chúng ta chỉ chụp hình, rồi giao phó cho phòng lab rửa hình?

TĐN: Thường khi nhìn hình trên monitor thì thấy tốt hơn là vì nó có ánh sáng của màn hình nhưng khi in ra thì lại in trên giấy... mình không thể so sánh giữa slide và hình rửa. Nếu hình nhìn trên monitor và hình in trên giấy ảnh khác nhau là vì:

- (1) Thứ nhất monitor chưa được điều chỉnh đúng cách.
- (2) Ánh sáng trong phòng mình không đúng thì nhìn monitor cũng không đúng màu.

Nếu monitor mình đúng tiêu chuẩn thì hình lab rửa làm sai. Thông thường là monitor mình sai, monitor cần phải được điều chỉnh cho chính xác.

TM: Anh nghĩ thế nào về photoshop? Anh nhìn một bức ảnh, anh có cách nào để nhận định họ xử dụng photoshop không?

TĐN: Photoshop là một nhu liệu tuyệt hảo cho ngành nhiếp ảnh. Hiện nay hầu hết mọi người đều dùng vì nó thay thế được cho nhiều công việc trong phòng tối nhưng vì người ta sử dụng nó không đúng cách hoặc lạm dụng quá đáng nên thấy giả tạo và bị chê là ảnh có "Photoshopped".

TM: Anh có lời khuyên gì cho những ai muốn chọn nhiếp ảnh là ngành nghề chuyên nghiệp?

TĐN: Ý kiến của tôi không biết có đúng hay không... Chụp ảnh chuyên nghiệp là phải biết thay đổi theo thị hiếu và thời trang, biết trao đổi ý kiến, biết nhìn ra góc cạnh đẹp, biết nói chuyện, biết tạo sự tự nhiên thoải mái cho người mẫu. Còn về ảnh nghệ thuật thì chỉ nên tìm một hoặc hai đường đi thôi đừng chọn lựa quá nhiều thể loại. Theo tôi sự đam mê sẽ dẫn tới thành công.

TM: Theo anh, họ nên đầu tư mua máy camera nào tốt ở bước khởi đầu?

TĐN: Để bắt đầu, vấn đề chọn mua máy

Nhiếp ảnh gia Thái Đặc Nha (phó hội trưởng Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam) bên tác phẩm chụp rừng thông, ông bấm máy lúc có mây che ánh nắng mặt trời nên thấy được rừng thông trong suốt - ảnh: Quốc Hương/Viên Đông.

Một số nhiếp ảnh gia và người xem triển lãm Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam 2011 - ảnh: Quốc Hương/Viên Đông

thì nên chọn máy vừa túi tiền của mình. Sau này mình có nhu cầu thật sự rồi mới cần chọn lựa máy tốt hơn, đắt tiền hơn, tiện dụng cho mình hơn. Ông kính tốt là điều quan trọng.

TM: Là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp, lâu năm trong nghề, anh cảm máy camera với tất cả niềm đam mê trong suốt 50 năm qua, anh đã khám phá ra kỹ thuật, khái niệm hay hướng đi riêng gì cho chính mình?

TĐN: Sau năm mươi năm mình sai trật nhiều, mình sửa sai cũng nhiều, và khỏe nhìn mình cũng thấy được nhiều hơn, phản ứng của mình nhanh hơn, mình biết mình cần gì muốn gì và vẫn tiếp tục theo đuổi.

TM: Hướng đi của anh trong thời gian tới?

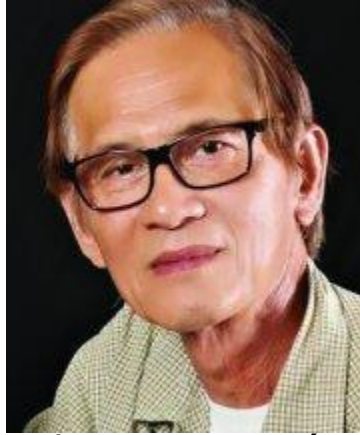
TĐN: Hướng đi trong thời gian tới là tiếp tục những gì mình đã đi cho tới ngày cuối cùng... không thối mắc và không đòi hỏi!

TM: Nhân đây, em xin thay mặt Ban Biên Tập Việt Lifestyles Magazine chân thành cảm ơn anh đã cộng tác với báo trong thời gian qua, cung cấp những tấm ảnh bìa bắt mắt, ấn tượng. Mến chúc anh tiếp tục sống với niềm đam mê và tiếp tục cống hiến cho đời những bức ảnh nghệ thuật xuyên thời gian.

Thai Duc Nha Photography
10802 Capital Ave,
Garden Grove, CA 92843
Phone: (714) 265-2878

Nhiếp Ảnh Gia Thái Đắc Nhã 50 Năm Đam Mê Nghệ Thuật Ảnh

THANH MAI

Nhiếp ảnh gia **Thái Đắc Nhã**

Trong cuộc sống, cái đẹp thường làm cho chúng ta ngưỡng mộ và say mê... Một bông hoa đẹp khiến ta trầm trồ lặng ngẫm, một nụ cười đẹp làm rạng ngời mọi thứ xung quanh, một ánh mắt đẹp khiến lòng ta xao xuyến, một cử chỉ đẹp sưởi ấm trái tim ta, một nhân cách đẹp khiến cho ta ngưỡng mộ.... Nghệ thuật nhiếp ảnh là ghi nhận và lưu lại cái đẹp đó theo thời gian. Ai cũng có thể trở thành một người chụp hình, nhưng để trở thành một nhiếp ảnh gia phải thực sự là một tài năng, niềm đam mê và cả một quá trình cống hiến cho nghệ thuật nhiếp ảnh. Hôm nay, nhân chủ đề Đẹp, Việt Lifestyles xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả gần xa nhiếp ảnh gia Thái Đắc Nhã, người đã và đang cống hiến cho đời với những tác phẩm nhiếp ảnh nghệ thuật lạ, có chiều sâu.

Thanh Mai: Mến chào anh Thái Đắc Nhã (TĐN), anh em mình quen biết nhau đã lâu mà hôm nay em mới có dịp được hân hạnh phỏng vấn anh nhân kỷ niệm 50 Năm Nghệ Thuật Nhiếp Ảnh của anh. Anh có thể chia sẻ với độc giả Việt Lifestyles cảm xúc của anh khi nhìn lại chặng đường 50 năm đã qua?

Thái Đắc Nhã: Nhìn lại chặng đường năm mươi năm tôi rất bàng hoàng, cảm thấy thời gian trôi qua như là một giấc mơ... biết bao nhiêu thay đổi... biết bao nhiêu điều mình đã học được qua bao nhiêu lần thử nghiệm đúng sai ... chụp hình bằng phim đen trắng... lấy cây lá buông che làm phòng tối để tráng phim và rửa hình lấy liền... Từ một phương tiện chật hẹp thiếu thốn của những ngày tháng xa xưa đến hiện tại với những máy móc dụng cụ tối tân của một “Custom Lab” và “Digital Lab”, tôi đã có cơ hội xử dụng những máy phim 35 mm, máy trung 6x4.5, 6x7, 4x5, 8x10 và hiện tại với Digital Medium Format và Digital 35 mm.

TM: Cơ duyên nào đã đưa anh bước vào nghề nhiếp ảnh?

TĐN: Từ một đứa bé ở nhà quê, không đèn điện, đi chân đất, xa cách văn minh, thời đó cố Tổng thống Ngô Đình Diệm có lập toán « công dân vụ » đem thông tin văn hóa về nông thôn. Tôi được phát cho một cuốn báo *Thế Giới Tự Do* trong đó có hình nghệ thuật nhiếp ảnh... tôi thích quá và mơ mộng. Tiếp theo đó, một người anh họ có để lại chiếc máy chụp hình cho ba tôi và kèm theo miếng giấy chỉ dẫn cách chụp... trời nắng thì để tốc độ và khẩu độ bao nhiêu, và trời mát thì như thế nào. Thế thì sướng quá mình sẽ có đồ để thực tập, rồi từ đó những đam mê chùng chắt! Sau đó khoảng năm 1960 1961, cha mẹ tôi mới gửi tôi lên Sài Gòn đi học. Đến năm 1966, tôi học Anh văn ở hội Việt Mỹ thì thấy có một thông cáo mở lớp học nhiếp ảnh. Tôi mừng quá xin đi học và được học với những nhiếp ảnh gia nổi tiếng thời đó như Nguyễn Cao Đàm, Trần Cao Lĩnh, Nguyễn Văn Thông và Bùi Quý Lân.

TM: Được biết năm 1966, khi mới bước vào nghề nhiếp ảnh, anh đã nhận giải huy chương bạc cho bức ảnh mang tựa đề “Cho Tôi Cuộc Sống”. Anh có thể cho quý độc giả biết thêm về cuộc thi, xuất xứ của bức ảnh, và tại sao anh lại lấy tên đó?

TĐN: Hội Việt Mỹ có tiền và cơ sở nên đã lập Photo Club, Cine Club, Drama Club... Hội Nhiếp Ảnh của Hội Việt Mỹ có tổ chức lớp dạy và thi ảnh hàng năm. Năm 1966, tôi đã dự thi và được giải huy chương bạc cho tấm ảnh mang tựa đề “Cho Tôi Cuộc Sống” này. Tấm ảnh do tôi chụp trong dịp thực tập nhiếp ảnh tại sở thú. Tôi chụp một người ăn xin đội nón, gục đầu đưa cái ca ra xin tiền, hậu cảnh là thành cầu... Tôi có đưa cho thầy Cao Đàm xem, ông khen quá nên mới đề nghị gửi tấm ảnh đi thi. Ở thời điểm đó, tôi nghĩ cái tên hình rất quan trọng vì nó đưa dẫn người xem đi vào chủ đề mà mình muốn nói. Sau này, tôi nghĩ tên hình là chỉ để khỏi lộn với các tấm ảnh khác mà thôi. Tấm ảnh có nhiều người xem sẽ có nhiều cảm xúc khác nhau và mình không muốn tên tấm ảnh ảnh hưởng đến cái nhìn của người xem.

TM: Nhân chủ đề về đẹp hôm nay, nhận định của anh thế nào là một bức ảnh đẹp?

TĐN: Nhận định một cách nôm na, một tấm ảnh đẹp là một tấm ảnh được nhiều người dù có kiến thức hay không về nhiếp ảnh cũng đều thấy đẹp. Một tấm hình đẹp thường có những yếu tố như sau: (1) Rõ ràng mịn màng (ngoại trừ dùng các kỹ thuật đặc biệt) (2) Lôi cuốn mắt người xem, đề tài lạ ít người biết tới. (3) Bố cục: sắp xếp đường nét, màu sắc, đậm nhạt... làm sao cho chủ đề được nổi bật và mỹ thuật. (4) Nội dung phải có hồn mới gây được cảm xúc, đi vào tiềm thức của người xem.

TM: Nhìn lại chặng đường trong suốt 50 năm hết mình cho nghệ thuật nhiếp ảnh, anh hài lòng nhất những tác phẩm nghệ thuật nào của anh? Tại sao?

Suối Tóc (Thái Đắc Nhã)

Tác phẩm đoạt HCV quốc tế Trierenber Super Circuit 2007 (Áo), mảng Ảnh Nude.

TĐN: Trong suốt năm mươi năm dài ước mơ thì nhiều nhưng được không bao nhiêu. Hình mình thích chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Có lẽ vì mình say mê nên Trời cũng cho mình chút đỉnh. Mình không thể ý lại là mình biết chụp hình và biết được nhiều thể loại chụp hình khác nhau, có máy móc dư thừa và trong tay lại có custom lab, nhưng để có tác phẩm nghệ thuật, thì phải đợi duyên Trời cho.

TM: Thời buổi tân tiến hiện nay, digital camera là một cuộc cách mạng trong ngành nhiếp ảnh, đã nhanh chóng thống lĩnh thị trường và dần dà thay thế cho công nghệ nhiếp ảnh xử dụng film truyền thống. Với sự thay đổi này, thời gian đầu anh có gặp phải trở ngại gì không?

TĐN: Chụp hình bằng phim hay bằng digital đều giống nhau chỉ khác là về vấn đề dụng cụ thôi. Thời gian đầu vì chưa quen, tôi thường gặp trở ngại trong cách xử dụng máy computer và software, nhiều khi phải nhờ đến con cháu hoặc bạn bè giúp đỡ.

TM: Anh đến Mỹ năm nào, theo diện gì? Anh đã trở lại với nghề nhiếp ảnh ở xứ Mỹ này như thế nào?

TĐN: Tôi vượt biên từ Rạch Giá vào cuối năm 1976. Đến năm 1977, tôi tới được trại tị nạn tại Thái Lan và vào tháng bảy cùng năm tôi được định cư ở California. Lúc đầu tôi ở với người em gái tại Los Angeles được vài tháng sau đó tình cờ tôi liên lạc được với ông bạn là Nguyễn Hoài Phương. Ông có người bạn rất mê nhiếp ảnh là nhiếp ảnh gia Ngô Thanh Tùng (nguyên là tổng thư ký Quốc Hội Lập Hiến Việt Nam dưới thời Đệ Nhị

Cộng Hoà. Sau một lần gặp gỡ, ông thấy mến tôi nên nói tôi về ở chung với gia đình ông để anh em có dịp trao đổi tâm tư về nhiếp ảnh và giúp tìm việc làm cho tôi. Sau đó chúng tôi liên lạc được với nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa và tái thành lập lại Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam ở Hoa Kỳ.

TM: Được biết anh là một trong những người đã khai sáng ra Câu Lạc Bộ Nhiếp Ảnh Việt Nam đầu tiên ở hải ngoại. CLB đã và đang hoạt động như thế nào?

TĐN: Đồng sáng lập lại Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam gồm có nhiếp ảnh gia Lê Văn Khoa, Ngô Thanh Tùng, Thái Đắc Nhã, Trần Minh Vàng, Đặng Văn Lợi và cố nhiếp ảnh gia Trần Chí Trung. Hằng năm Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam có tổ chức các lớp nhiếp ảnh và thi ảnh. Nhiều hội viên của hội đã thành lập ra thêm được nhiều hội mới. Hội nhiếp ảnh Nghệ Thuật Việt Nam cũng đã phát triển thêm các chi hội ở Houston, SanJose, Sacramento và Portland.

TM: Riêng Studio Thái Đắc Nhã đã ra đời như thế nào?

TĐN: Sự ra đời của Reflection Studio là theo ý kiến của cô Nguyễn Cao Kỳ Duyên vì lúc ấy cô cũng đã có chụp hình chân dung để làm bìa cho báo Phụ Nữ Diễn Đàn. Vào thời điểm đó, tôi cũng đang chụp hình các ca sĩ trong garage nên khi cô đề nghị mở studio để chụp hình, tôi tưởng cô nói chơi không ngờ cô đi ký giấy giao kèo thuê nhà và xin giấy phép hoạt động. Từ đó tôi trở thành chuyên nghiệp cho tới bây giờ... Sau đó cô Kỳ Duyên muốn đi học làm luật sư nên cô rời Reflection/ Thái Đắc Nhã Studio.

TM: Được biết chị Thanh Hằng, bà xã của anh, chính là cánh tay phải đã và luôn đồng hành cùng anh trong việc điều hành Studio Thái Đắc Nhã. Nghe nói gần đây anh chọn hướng đi của mình là chụp phong cảnh thiên nhiên và chụp body phụ nữ. Trong việc chọn hướng đi chụp hình body phụ nữ như thế, bà xã anh có ủng hộ anh không?

TĐN: Đương nhiên là Thanh Hằng có ủng hộ thì mình mới chụp được hình theo thể loại này... Thanh Hằng giúp tìm người mẫu, giúp trang điểm, giúp sửa soạn, hướng dẫn xếp đặt người mẫu vì đàn ông không tiện làm cho lắm.

TM: Chụp ảnh nghệ thuật body phụ nữ, anh thường chọn style và technique như thế nào? Anh chú trọng đến điểm nhấn gì?

TĐN: Về thể loại này, kỹ thuật tôi chọn phần nhiều là dùng sắc độ nhẹ (High key) ít khi là sắc độ nặng (Low key). Thông thường tôi dùng ánh sáng bình thường. Tôi là người bình dị thành ra không có cầu kỳ mọi chuyện... nhưng cái nhìn, bố cục, dụng cụ và góc độ thu hình thì lại ít có người sử dụng đến.

TM: Theo anh, để có một bức ảnh nghệ thuật về body phụ nữ, thì cần những yếu tố gì? Có phải cần người mẫu đẹp thì hình ra mới đẹp? Hay, một nhiếp ảnh gia giỏi có thể tạo ra một bức ảnh đẹp với một người mẫu bình thường?

TĐN: Vì đề tài là thân hình phụ nữ nên khi chụp tôi chỉ cần thân hình thon gọn là đủ... nếu chân dài lưng ngắn thì tốt hơn. Đây không phải là thể loại chân dung hay quảng cáo nên tôi không cần người mẫu có gương mặt đẹp.

TM: Theo anh, cái khó để chụp phong cảnh thiên nhiên là gì?

TĐN: Cái khó để chụp ảnh thiên nhiên theo tôi là nhiều khi phải đi xa để có những cảnh đẹp, phải chờ đợi ánh sáng thuận tiện và trời mây đẹp, dụng cụ nặng nề, nhiều ống kính khác nhau v.v. có khi phải nhiều ngày, nhiều tháng hoặc nhiều năm để có được hình đẹp vừa ý.

TM: Chụp hình để mưu sinh và chụp hình vì nghệ thuật khác nhau như thế nào? Có lần anh đã chia sẻ, trong nhiếp ảnh, càng biết nhiều lại càng khó sống với nghề này. Anh có thể cho biết lý do tại sao?

TĐN: Chụp hình để mưu sinh là mình phục vụ cho khách hàng vừa lòng để được trả tiền. Khách hàng thích là mình thành công. Còn ảnh nghệ thuật là sáng tạo của mình để làm vui cho chính mình có tính cách nghệ thuật, và sau là cho mọi người. Tôi sinh hoạt với nhiều bạn bè có trình độ học vấn nhiếp ảnh cao, nhưng công việc mưu sinh thích hợp với trình độ học vấn của họ thì ít. Mưu sinh trong quần chúng đòi hỏi một sự phục vụ khách hàng rất cao... Tôi may mắn đã được hầu hết các khách hàng thương mến và rất vui với những tấm ảnh mà tôi đã chụp cho họ. Tiện đây tôi xin có vài dòng cảm ơn chân tình gửi đến tất cả các khách hàng đã thương mến và tin tưởng tôi để giao phó cho tôi công việc ghi lại những kỷ niệm đẹp và quý giá của họ qua hình ảnh.

TM: Nhiều người cho rằng ảnh chụp khi view trên màn hình thấy đẹp, nhưng khi rửa hình lại không đẹp bằng. Làm thế nào để khắc phục điều này khi phần đông chúng ta chỉ chụp hình, rồi giao phó cho phòng lab rửa hình?

TĐN: Thường khi nhìn hình trên monitor thì thấy tốt hơn là vì nó có ánh sáng của màn hình nhưng khi in ra thì là in trên giấy... mình không thể so sánh giữa slide và hình rửa. Nếu hình nhìn trên monitor và hình in trên giấy ảnh khác nhau là vì: (1) Thứ nhất monitor chưa được điều chỉnh đúng cách. (2) Ánh sáng trong phòng mình không đúng thì nhìn monitor cũng không đúng màu. Nếu monitor mình đúng tiêu chuẩn thì hình lab rửa làm sai. Thông thường là monitor mình sai, monitor cần phải được điều chỉnh cho chính xác.

TM: Anh nghĩ thế nào về photoshop? Anh nhìn một bức ảnh, anh có cách nào để nhận định họ xử dụng photoshop không?

TĐN: Photoshop là một nhu liệu tuyệt hảo cho ngành nhiếp ảnh. Hiện nay hầu hết mọi người đều dùng vì nó thay thế được cho nhiều công việc trong phòng tối nhưng vì người ta sử dụng nó không đúng cách hoặc lạm dụng quá đáng nên thấy giả tạo và bị chê là ảnh có “Photoshopped”.

TM: Anh có lời khuyên gì cho những ai muốn chọn nhiếp ảnh là ngành nghề chuyên nghiệp?

TĐN: Ý kiến của tôi không biết có đúng hay không... Chụp ảnh chuyên nghiệp là phải biết thay đổi theo thị hiếu và thời trang, biết trao đổi ý kiến, biết nhìn ra góc cạnh đẹp, biết nói chuyện, biết tạo sự tự nhiên thoải mái cho người mẫu. Còn về ảnh nghệ thuật thì chỉ nên tìm một hoặc hai đường đi thôi đừng chọn lựa quá nhiều thể loại. Theo tôi sự đam mê sẽ dẫn tới thành công.

TM: Theo anh, họ nên đầu tư mua máy camera nào tốt ở bước khởi đầu?

TĐN: Để bắt đầu, vấn đề chọn mua máy thì nên chọn máy vừa túi tiền của mình. Sau này mình có nhu cầu thật sự rồi mới cần chọn lựa máy tốt hơn, đắt tiền hơn, tiện dụng cho mình hơn. Ống kính tốt là điều quan trọng.

TM: Là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp, lâu năm trong nghề, anh cảm máy camera với tất cả niềm đam mê trong suốt 50 năm qua, anh đã khám phá ra kỹ thuật, khái niệm hay hướng đi riêng gì cho chính mình?

TĐN: Sau năm mươi năm mình sai trật nhiều, mình sửa sai cũng nhiều, và khóe nhìn mình cũng thấy được nhiều hơn, phản ứng của mình nhanh hơn, mình biết mình cần gì muốn gì và vẫn tiếp tục theo đuổi.

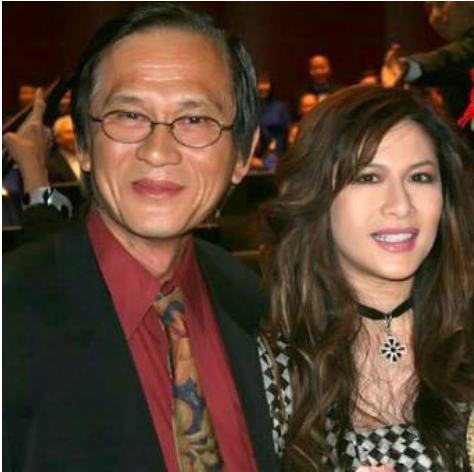
TM: Hướng đi của anh trong thời gian tới?

TĐN: Hướng đi trong thời gian tới là tiếp tục những gì mình đã đi cho tới ngày cuối cùng... không thắc mắc và không đòi hỏi!

TM: Nhân đây, em xin thay mặt Ban Biên Tập Việt Lifestyles Magazine chân thành cảm ơn anh đã cộng tác với báo trong thời gian qua, cung cấp những tấm ảnh bìa bắt mắt, ấn tượng. Mến chúc anh tiếp tục sống với niềm đam mê và tiếp tục cống hiến cho đời những bức ảnh nghệ thuật xuyên thời gian.

**VHS Commercials:
THANH HẰNG & THÁI ĐẮC NHÃ Reflection Photographic Studio**

<https://www.youtube.com/watch?v=lcmx6JbMgzQ>

**Thai Dac Nha Photography
10802 Capital Ave, Garden Grove, CA 92843
Phone: (714) 265-2878**

40 NĂM HỒI TƯỞNG LẠI NHỮNG HÌNH ẢNH GHI NHỚ NHẤT CỦA MỘT SỐ VĂN NGHỆ SĨ TRƯỚC GIỜ SAIGON THẮT THỦ

(do Trần Quốc Bảo thực hiện đăng trong tuần báo Thế Giới Nghệ Sĩ số 12 phát hành ngày thứ năm 30 tháng 4 năm 2015)

Thái Đắc Nhã, nhiếp ảnh gia sinh ngày 19 tháng 12 năm Kỷ Sửu có trên 49 năm chụp ảnh nghệ thuật, khởi đầu từ những ngày đi học lớp nhiếp ảnh, điện ảnh ở Hội Việt Mỹ năm 1964-1965, sau đó cầm máy đi chụp được rất nhiều tấm ảnh nghệ thuật giá trị. Năm 1966, anh đoạt nhiều giải thưởng nhiếp ảnh, từ đó tên tuổi Thái Đắc Nhã đã được nhiều người trong nghề biết tới.

Năm 1969, khoác áo chinh y, đi lính ở Sư đoàn 9 hậu cứ ở Vĩnh Long và cuộc hành quân cuối cùng của Anh là ở mặt trận Mỹ Tho tháng 4 năm 1975. Sau 1975, vì hoàn cảnh, phải cầm máy chụp dạo qua ngày tại Sở Thú, Tao Đàn, bùng binh Saigon... chờ ngày ra đi, và mộng ước đã thành, khi năm 1977, anh vượt biển đến được Hoa Kỳ. Năm 1985, anh khai trương studio Reflection ở Quận Cam và tiếp tục giữ vững bảng hiệu này cho đến ngày hôm nay là đã tròn 30 năm dài...

MỘT SỐ ẢNH NGHỆ THUẬT CỦA THÁI ĐẮC NHÃ

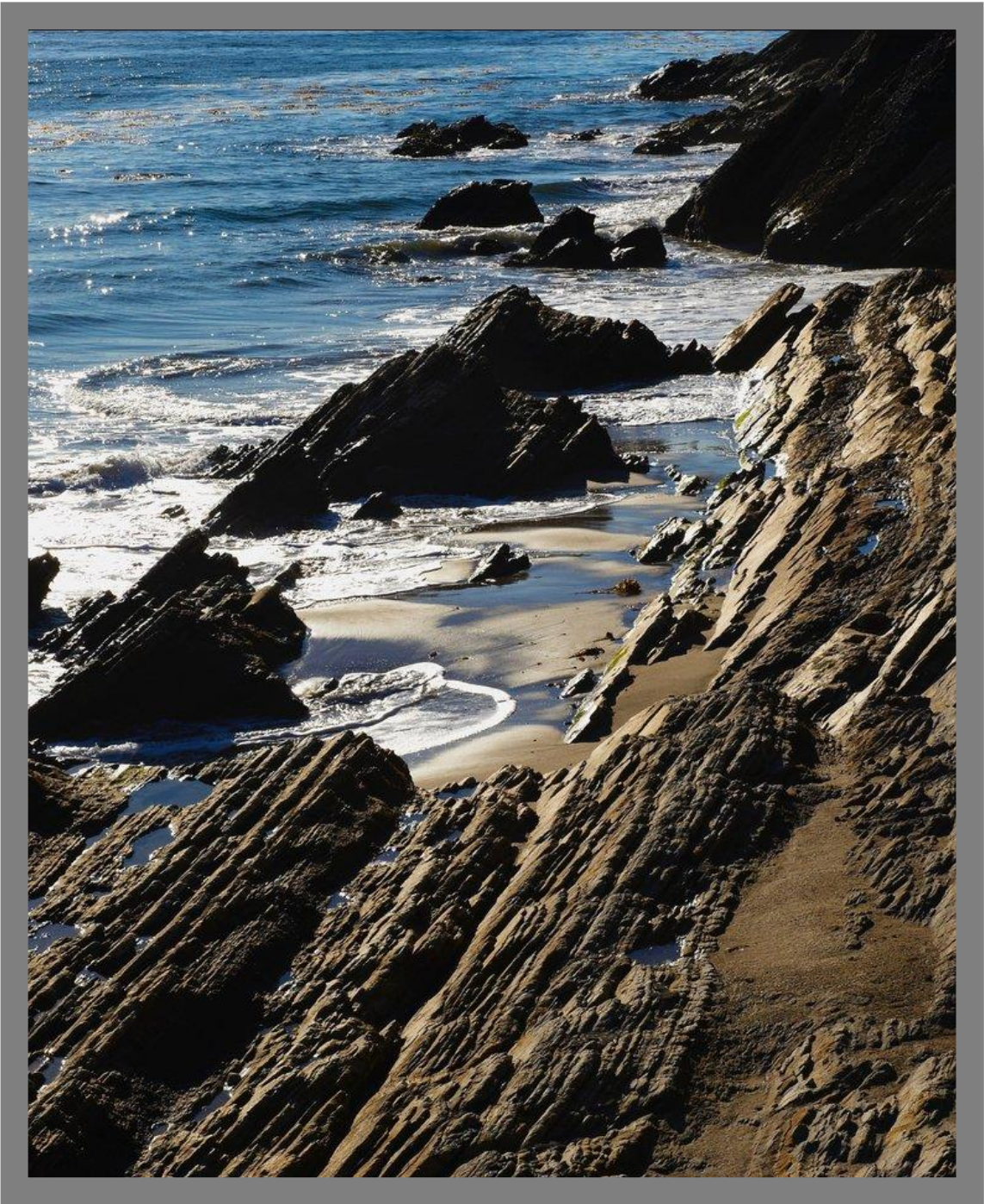
BẾN THUYỀN

NHÀ NỔI

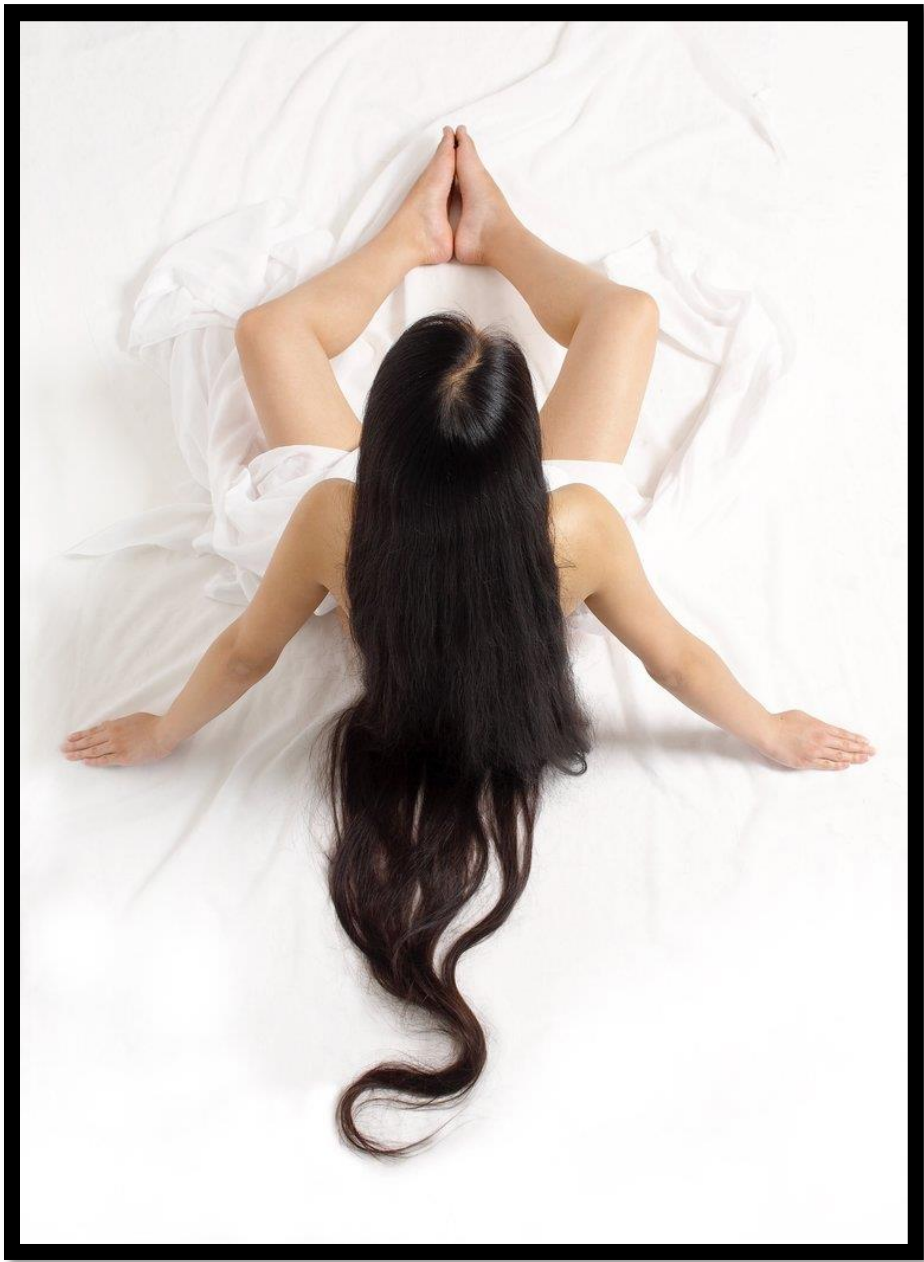

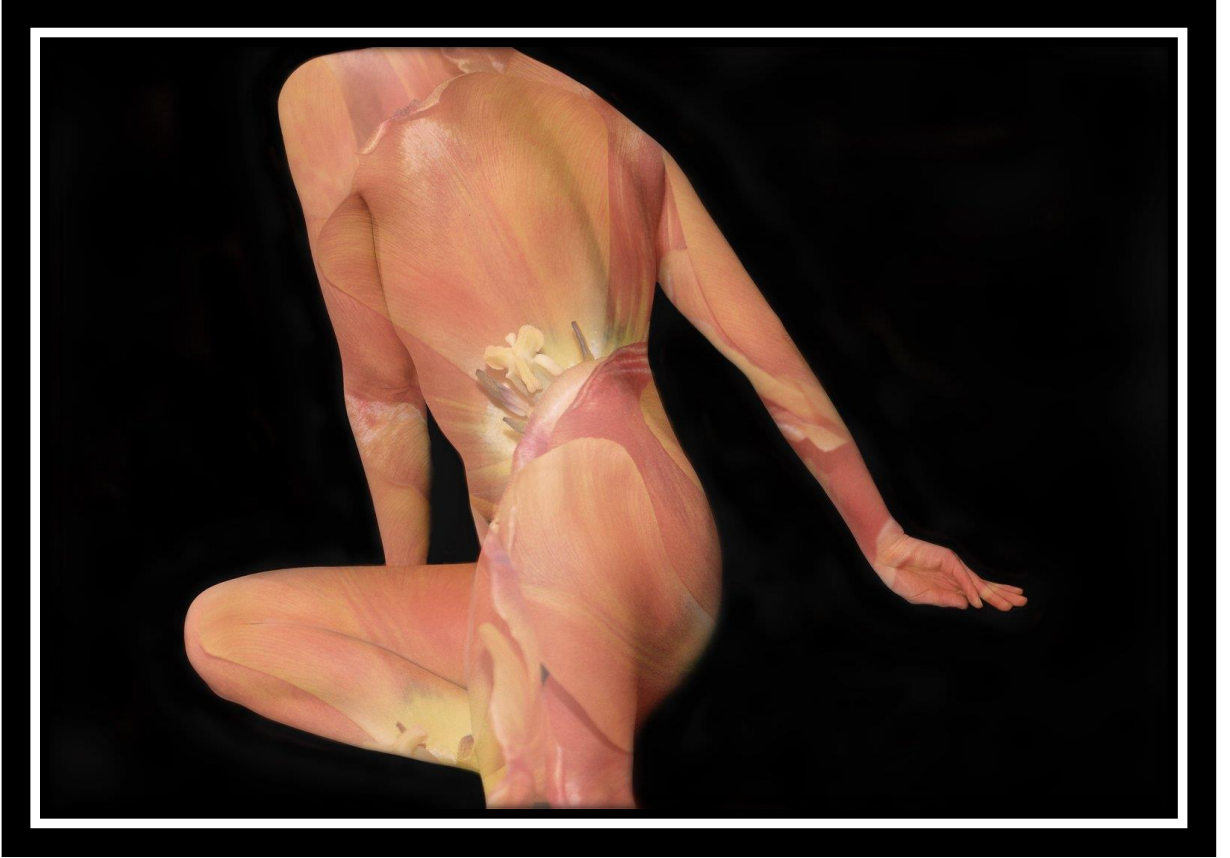
SUÓI TÓC

SUỐI TÓC

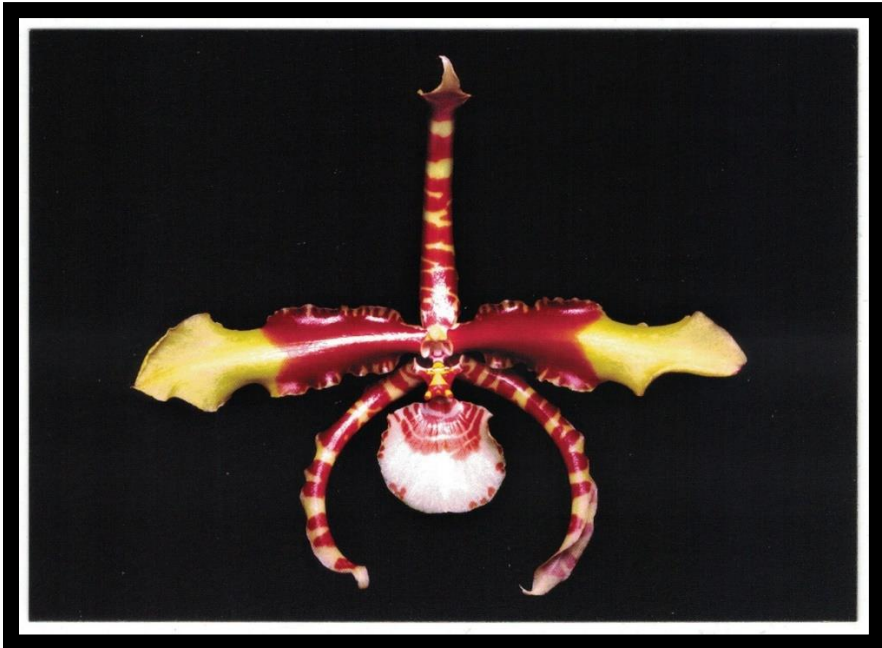

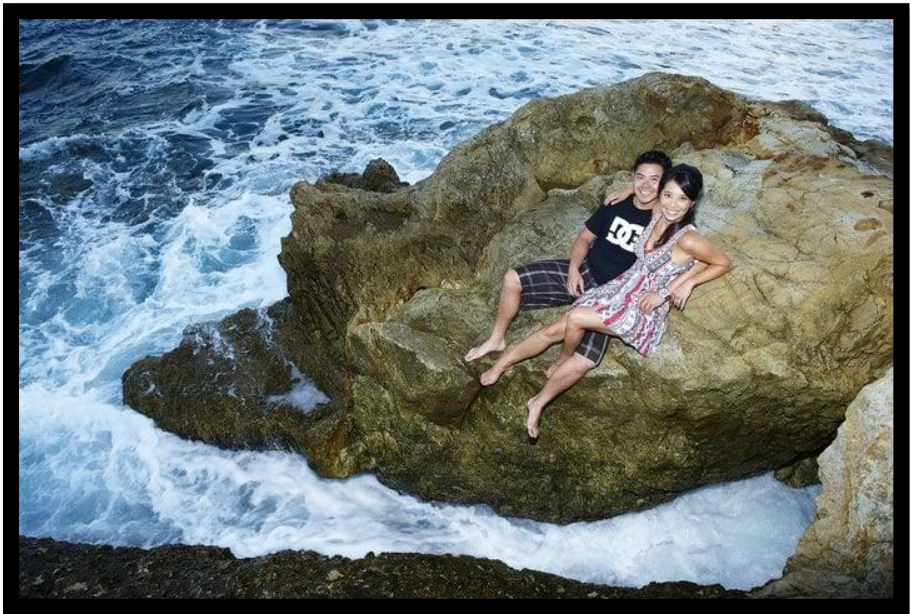

Chụp với cháu gái - Sinh nhật Thái Đức Nhã tháng 11, 2022

<https://www.thaidacnhaphoto.com/>

HAIR: <https://www.thaidacnhaphoto.com/hair>

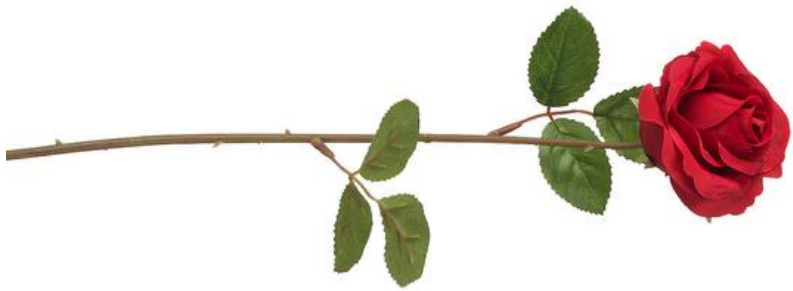
BODY: <https://www.thaidacnhaphoto.com/body>

LAND: <https://www.thaidacnhaphoto.com/land>

FLOWER: <https://www.thaidacnhaphoto.com/flower>

A true photograph need not be explained, nor can be contained in words.

- Ansel Adams

Từ trái: Ông Thụy Như Ngọc, Đức, Trần Quốc Bảo, Phương Hồng Quế, Mỹ Hòa, Ngọc Đan Thanh, Tuấn Châu, Lê Quý Đình, Thái Đức Nhã (17/3/2016)

<https://thanhthuy.me/2016/04/09/nhung-hinh-anh-ghi-nho-nhat-dem-hoi-go-ca-si-my-hoa-ngay-17-thang-3-2016-va-mung-sinh-nhat-2-nghe-si-lam-phuong-phuong-dai-tran-quoc-bao/>

***Thái Đắc Nhã, Lê Văn Khoa, Việt Hải, Lê Hoa, Ngọc Quỳnh, Khánh Lan ...
và nhóm Nhân Văn Nghệ Thuật & Tiếng Thời Gian***

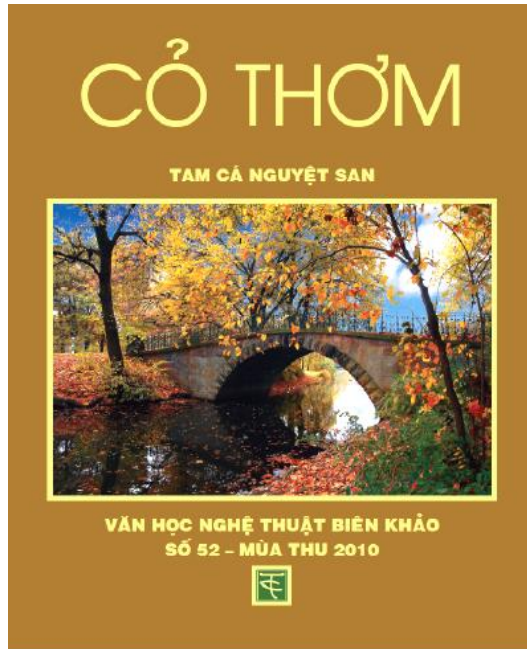
Hình kỷ niệm cùng bằng hữu (Sept. 12, 2014)

Hàng đứng từ trái: NAG Nguyễn Văn Liêm, NAG Nick Út, Trịnh Thanh Thủy, Nhà báo Ông Thụy Như Ngọc, NAG Thái Đắc Nhã / Hàng ngồi: MC Trần Quốc Bảo, Thi sĩ Cung Trầm Tường, Khách mời, Nhà báo Vũ Phương Dung.

“Suối Tóc” của Thái Khắc Nhã

Le Văn Khoa

(Đăng trong tạp chí Cỏ Thơm số 52 – mùa Thu 2010)

Làm và chơi là hai việc khác nhau, nhưng trong lãnh vực nghệ thuật, nhất là nhiếp ảnh thì hai phần kia rất gần nhau và nhiều khi kết làm một. Một thợ ảnh và một nhiếp ảnh gia có thể là một. Một ông phó nhòm cũng có thể là một nghệ sĩ nhiếp ảnh. Trong thực tế ta có Nhiếp Ảnh Gia Nguyễn Mạnh Đan, người chụp hình và là chủ nhân tiệm ảnh Nguyễn Mạnh Đan, ta có Trần Cao Lĩnh, người chụp ảnh và là chủ nhân hiệu ảnh Đồng Đa ở Sài Gòn. Rồi có Cao Thắng, Nguyễn Kỳ, Lý Lan Siêu, Trần Việt và nhiều người khác. Như vậy lấy gì để phân biệt hai trong một như trên? Thật ra câu trả lời không khó. Khi mình làm công cho người ta để nhận tiền là “thợ”, còn làm riêng cho mình thì là “gia”. Nói như vậy cũng chưa đủ. Muốn thành “gia” thì ngoài việc mình làm cho sự thỏa thích hay mục đích theo đuổi của mình, người “gia” phải có trình độ cao hơn “thợ”.

Trong cộng đồng người Việt ở Orange County, Nam California, chúng ta có một “thợ” kiêm “gia” rất nổi tiếng là Thái Đắc Nhã. Tôi được biết Thái Đắc Nhã từ đầu thập niên 1970.

Một hôm Nhiếp Ảnh Gia Nguyễn Cao Đàm từ Bộ Thông Tin gọi điện thoại cho tôi, giọng hào hứng: “Này Khoa, mình mới khám phá một tay ảnh khá lắm. . .” Tôi hấp tấp cắt ngang: “VẬY à? Người đó tên gì? Già hay trẻ?”. Cao Đàm đáp: “Tôi không rõ già hay trẻ, nhưng có lẽ còn trẻ, tên rất mới: Thái Đắc Nhã. Chụp hình có vẻ I-ta-li lắm. Anh ta gửi ảnh dự thi nhiếp ảnh. Hôm nào rảnh ghé xuống xem nhé”.

Tên Thái Đắc Nhã đến với tôi từ đó. Tôi đã được gặp Thái Đắc Nhã nhiều lần. Anh người rất trẻ, mảnh khảnh, cao, ăn nói rất nhu mì. Rồi chúng tôi có cơ hội làm việc với nhau từ trước '75. Đến khi qua Mỹ chúng tôi gặp nhau thường hơn và sinh hoạt nhiều hơn trong Hội Ảnh Nghệ Thuật Việt Nam.

Thái Đắc Nhã & Thanh Hằng

Sau '75 Thái Đắc Nhã chụp ảnh dạo ở vườn thú Sài Gòn. Qua Mỹ lần lần Thái Đắc Nhã lập nên cơ sở nhiếp ảnh và phóng ảnh “Reflection” lớn nhất, chụp ảnh chân dung và ảnh đám cưới rất thành công, nhờ tất cả đều làm trong nội cơ sở mình. Trang điểm thì có Thanh Hằng, người có khiếu thẩm mỹ đặc biệt. Chụp ảnh thì có Thái Đắc Nhã. Hầu hết ca sĩ đều nhờ đến tài nghệ của ông để có ảnh đẹp làm bìa báo và bìa băng nhạc. In ảnh và phóng lớn thật lớn thì có toán chuyên viên thành thạo việc làm. Sự thành công đó của Thái Đắc Nhã thuộc lãnh vực nghệ. Tôi muốn nói đến khía cạnh khác là nghiệp.

Theo tôi, Thái Đắc Nhã bước chân vào nhiếp ảnh như là môn chơi. Chơi rồi thành nghề. Khi thành nghề vẫn không quên chơi. Bây giờ ta thử xem Thái Đắc Nhã “chơi” có đạt không.

Khi mục “Chụp Ảnh Đẹp” này bắt đầu từ hơn một năm trước, trong bài đầu tiên đã có ảnh “Suối Tóc” của Thái Đắc Nhã. Tác phẩm ấy đã gây chấn động trong giới yêu ảnh đẹp trên toàn thế giới. Ông đã chiếm Huy Chương Vàng trong cuộc thi ảnh quốc tế rất lớn ở Áo (Austria). Tôi nghĩ các bạn đã nhớ ảnh đó rồi. Một cô gái xõa tóc đen trên nền

toàn trắng, một tương phản rất mạnh, nhưng rất dễ thương. Một ảnh khỏa thân nhưng rất kín đáo nên không thấy gì hết.

Mái tóc dài đã là đề tài cho rất nhiều bài thơ, bài văn, bài nhạc và hình của nhiếp ảnh. Trong giới ảnh, thành công nhất của loại ảnh này thì ngoài cố Nhiếp Ảnh Gia Phạm Văn Mùi, bây giờ ta có Thái Đắc Nhã.

Trước hết tôi nói “cái kém” của Thái Đắc Nhã. Ông không màu mè, không cầu kỳ, đơn sơ đến tận cùng. Thấy sao nói vậy. Thấy tóc dài thì gọi là tóc dài. Ta tạm đặt cho ảnh của ông cái tên có vẻ thơ mộng hơn một tí là Suối Tóc, nhưng vẫn giữ chất đơn sơ của ông nên gọi là Suối Tóc 1, Suối Tóc 2, v.v. . .

Gặp một người đẹp có suối tóc đẹp, không người ảnh nào chụp chỉ một ảnh. Dĩ nhiên Thái Đắc Nhã đã chụp rất nhiều ảnh mái tóc độc đáo này. Mời bạn xem tác phẩm trúng giải thưởng quốc tế của Thái Đắc Nhã, ảnh **“Suối Tóc 1”**.

1

Để rộng đường nhận xét, mời bạn xem vài ảnh Suối Tóc khác không dự thi của ông. Đã có người đẹp với mái tóc đẹp, nhưng làm sao để chụp hình ra ảnh có tính chất nghệ thuật là chuyện khác. Thái Đắc Nhã cố tình tạo sự tương phản mạnh giữa trắng và đen. Trắng của hậu cảnh và áo quần, còn đen là mái tóc dài. Ông giữ lại một chút màu rất lợt của da mặt và hai bàn tay cô gái. Không dùng màu để quyến dụ hay đánh lừa người xem. Tóc dài là chủ đề của ảnh, phải làm sao cho chủ đề rõ ra. Trong trường hợp này làm cho chủ đề rõ không khó, nhưng phần không phải là chính phải hỗ trợ để tôn chủ đề lên tột đỉnh mới thành công.

Trong ảnh “**Suối Tóc 2**” tuy không thấy trọn, nhưng ta biết cô gái chống cùi chỏ và nằm sấp, tóc trải dài ra trước và chiếm trọn khoảng cách từ trái qua phải của ảnh được cắt đẹp để tạo ảo tưởng chiều dài. Trong ảnh điểm nhận thấy rõ là mặt và hai bàn tay của cô gái, nhưng những điểm này chỉ tăng thêm chiều dài của tóc. Sự thành công đầu tiên của tác giả là ở điểm này. Cũng trong ý hướng đối chiếu đó, tác giả cho người mẫu ngồi dựa nghiêng, mái tóc kéo dài theo thân người. Tóc từ đỉnh đầu xuống đến chân. Phần thấy được của người là mặt và hai tay, dĩ nhiên quá ngắn sánh với chiều cao của toàn người. Ta thấy quả nhiên tóc thật dài.

2

Trong ảnh “**Suối Tóc 3**” ta thấy cô gái ảo lả hơn, hấp dẫn hơn ảnh trên chỉ thấy có một phần rất ngắn của người. Đáng điệu tăng thêm ý nghĩa của ảnh. Tóc ở đây có đối tượng và đối điểm nên xem lý thú hơn.

Mời bạn xem một ảnh kè là **“Suối Tóc 4”**.

Ở đây tác giả cho người mẫu có một việc làm để đỡ gương khi “bị” chụp hình. Cô ôm đàn Tì Bà, một loại đàn thon, gọn, rất đẹp. Người ôm đàn có tính cách làm cảnh hơn là đàn thật vì thế ôm đàn chưa chuẩn, nhưng dù sao hai tay cô có việc làm nên không bị thừa thãi. Trong ảnh này ta có thêm một vài màu ấm, rất nhỏ, đó là tua dây vàng và đồ dùng làm đẹp cho cây đàn. Điểm chính vẫn là mái tóc huyền thật dài.

Các bạn có người thân đẹp, tôi đề nghị nên đưa đến người chuyên môn để họ giúp bạn lưu giữ sắc đẹp ấy vào vĩnh cửu. Thời gian qua nhanh, sức tàn phá của thời gian thật khủng khiếp, nhưng ảnh ghi nhận được nét đẹp ấy sẽ còn đến lâu dài. Cô gái trong ảnh các bạn vừa xem không còn mái tóc dài, nhưng ảnh này sẽ lưu mãi đến nhiều đời sau.

Le Văn Khoa

Tháng 8, 2010

NHỚ VỀ

Nhiếp Ảnh Gia THÁI ĐẮC NHÃ (1949 - 2023)

“Nhớ Về Nhiếp Ảnh Gia THÁI ĐẮC NHÃ”

Phan Anh Dũng (Rockville, Maryland) biên soạn

Thực hiện: 16 tháng 1, 2023

Xin vui lòng gửi thêm tài liệu và ý kiến xây dựng về: dathphan1@gmail.com